

நான்காம் தந்திரம்

1. அசபை

- 884 போற்றுகின் றேன்புகழ்ந் தும்புகன் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் றேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுக்கின் றேனறை யோசிவ யோகத்தை
யேற்றுக்கின் றேனெம்பி ரானே ரெழுத்தே. 1
- 885 ஓரெழுத் தாலே யுலகெங்குந் தானாகி
யீரெழுத் தாலே யிசைந்தங் கிருவராய்
மூவெழுத் தாலே முளைக்கின்ற சோதியை
மாவெழுத் தாலே மயக்கம துற்றதே. 2
- 886 தேவ ருறைகின்ற சிற்றம்பல மென்றுந்
தேவ ருறைகின்ற சிதம்பர மென்றுந்
தேவ ருறைகின்ற திருவம்ப லமென்றுந்
தேவ ருறைகின்ற தென்பொது வாமே. 3
- 887 ஆமேபொன் னம்பல மற்புத மானந்த
மாமே திருக்கூத் தனவரத தாண்டவ
மாமே பிரளய மாகுமத் தாண்டவ
மாமே சங்காரத் தருந்தாண் டவங்களே. 4
- 888 தாண்டவ மான தனியெழுத் தோரெழுத்
தாண்டவ மான தனுக்கிர கத்தொழிற்
றாண்டவங் கூத்துத் தனிநின்ற தற்பரந்
தாண்டவங் கூத்துத் தமனியந் தானே. 5

- 889 தானே பரஞ்சுடர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே யகார வுகாரம தாய்நிற்குந்
தானே பரஞ்சுடர் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே தனக்குத் தராதலந் தானே. 6
- 890 தராதல மூலைக்குத் தற்பர மாபரன்
ரூராதலம் வெப்பு நமவா சியவாந்
தராதலஞ் சொல்லிற் ருனவா சியவாகுந்
தராதல யோகந் தயாவாசி யாமே. 7
- 891 ஆமே சிவங்க ளகார வுகாரங்க
ளாமே பரங்க ளறியா விடமென்ப
வாமே திருக்கூத் தடங்கிய சிற்பர
மாமே சிவகதி யானந்த மாமே. 8
- 892 ஆனந்த மூன்று மறிவிரண் டொன்றாகு
மானந்தஞ் சிவாய வறிவார் பலரில்லை
யானந்த மோடு மறியவல் லார்கட்கு
வானந்தக் கூத்தா யகப்படுந் தானே. 9
- 893 படுவ திரண்டும் பலகலை வல்லார்
படுவ தோங்கார பஞ்சாக் கரங்கள்
படுவது சங்காரத் தாண்டவப் பத்தி
படுவது கோணம் பரந்திடும் வாரே. 10
- 894 வாரே சதாசிவ மாறிலா வாகமம்
வாரே சிவகதி வண்டுறை புன்னையும்
வாரே திருக்கூத்து வாகம வசனங்கள்
வாரே பொதுவாகு மன்றி னமலமே. 11
- 895 அமலம் பதிபசு பாசங்க ளாகம
மமலந் திரோதாயி யாகுமா னந்தமா
மமலஞ்சொல் லாணவ மாயை காமிய
மமலந் திருக்கூத்தங் காடு மிடந்தானே. 12

- 896 தானே தனக்குத் தலைவி யுமாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தனமலை யாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தன்மய மாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. 13
- 897 தலைவனு மாய்நின்ற தற்பரக் கூத்தனைத்
தலைவனு மாய்நின்ற சற்பாத்தி ரத்தைத்
தலைவனு மாய்நின்ற தாதவிழ் ஞானத்
தலைவனு மாய்நின்ற தாளிணை தானே. 14
- 898 இணையார் திருவடி யெட்டெழுத் தாகு
மிணையார் கழலிணை யீரைஞ்ச தாகு
மிணையார் கழலிணை யைம்பத் தொன்றகு
மிணையார் கழலிணை யேழா யிரமே. 15
- 899 ஏழா யிரமா யிருபதாய் முப்பதா
யேழா யிரத்து மெழுகோடி தானாகி
யேழா யிரத்துயி ரெண்ணிலா மந்திர
மேழா யிரண்டா யிருக்கின்ற வாரே. 16
- 900 இருக்கின்ற மந்திர மேழா யிரமா
மிருக்கின்ற மந்திர மித்திற மில்லை
யிருக்கின்ற மந்திரஞ் சிவன்றிரு மேனி
யிருக்கின்ற மந்திர மிவ்வண்ணந் தானே. 17
- 901 தானே தனக்குத் தகுநட்டந் தானாகுந்
தானே யகார வகாரம தாய்நிற்குந்
தானே ரீங்காரத் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே யுலகிற் றனிநடந் தானே. 18
- 902 நடமிரண் டொன்றே நளிம தாகு
நடமிரண் டொன்றே நமன்செயுங் கூத்து
நடமிரண் டொன்றே நகைசெயு மந்திர
நடஞ்சிவ லிங்க நலஞ்செம்பு டொள்ளே. 19

- 903 செம்புபொன் னுகுஞ் சிவாய நமவென்னிற்
செம்புபொன் னுகத் திரண்டது சிற்பரஞ்
செம்புபொன் னுகும் ஸ்ரீயுங் கீரீயுமெனச்
செம்புபொன் னை திருவம் பலமே. 20
- 904 திருவம் பலமாகச் சீர்ச்சக் கரத்தைத்
திருவம் பலமாக வீராறு கீறித்
திருவம் பலமாக விருபத்தஞ் சாக்கித்
திருவம் பலமாகச் செபிக்கின்ற வாரே. 21
- 905 வாரே சிவாய நமச்சிவா யநம்
வாரே செபிக்கில் வரும்பேர் பிறப்பில்லை
வாரே யருளால் வளர்கூத்துக் காணலாம்
வாரே செபிக்கில் வருஞ்செம்பு பொன்னே. 22
- 906 பொன்னை மந்திரம் புகலவு மொண்ணது
பொன்னை மந்திரம் பொறிகிஞ்சு கத்தாகும்
பொன்னை மந்திரம் புகையுண்டு பூரிக்கிற்
பொன்னுகும் வல்லார்க் குடம்புபொற் பாதமே. 23
- 907 பொற்பாதங் காணலாம் புத்திர ருண்டாகும்
பொற்பாதத் தானையே செம்புபொன் னயிடும்
பொற்பாதங் காணத் திருமேனி யாயிடும்
பொற்பாத நன்னடஞ் சிந்தனை சொல்லுமே. 24
- 908 சொல்லு மொருகூட்டிற் புக்குச் சுகிக்கலா
நல்ல மடவார் நயந்துட னேவருஞ்
சொல்லிலும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்கிடுஞ்
சொல்லுந் திருக்கூத்தின் சூக்குமந் தானே. 25
- 909 சூக்கும மெண்ண யிரஞ்செபித் தாலுமேற்
சூக்கும மான வழியிடைக் காணலாஞ்
சூக்கும மான வினையைக் கெடுக்கலாஞ்
சூக்கும மான சிவனதா னந்தமே. 26

- 910 ஆனந்த மொன்றென் றறைந்திட மானந்த
மானந்தம் ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஓமொன் றைந்திட
மானந்த மானந்த மஞ்சும தாயிடு
மானந்தம் அம்-ஹிரீம்-அம் கூடிம்-ஆம்-ஆமே. 27
- 911 மேனி யிரண்டும் விளங்காமன் மேற்கொள்ள
மேனி யிரண்டுமிக் கார விகாரியா
மேனி யிரண்டும்ஊ ஆ-ஈ ஏ ஓ-என்று
மேனி யிரண்டும் ஈ-ஓ-ஊ ஆ-ஏ-கூத்ததே. 28
- 912 கூத்தே சிவாய நமமசி வாயிடுங்
கூத்தே-ஈ ஊ-ஆ-ஏ-ஓம்-சிவாய நமவாயிடுங்
கூத்தே-ஈ-ஊ-ஆ ஏ-ஓம்-சிவாய நமவாயிடுங்
கூத்தே-இ-ஊ-ஆ-ஏ-ஓம்-நமசிவாய கோளொன்று மாறே. 29
- 913 ஒன்றிரண் டாடவோ ரொன்று முடனாட
வொன்றினின் மூன்றாட வோரேழு மொத்தாட
வொன்றி னாலாடவோ ரொன்பது முடனாட
மன்றினி லாடினான் மாணிக்கக் கூத்தே. 30

2. திருவம்பலச் சக்கரம்

- 914 இருந்தவில வட்டங்க ளீராறி ரேகை
யிருந்த விரேகைமே லீரா றிருத்தி
யிருந்த மனைகளு மீராறு பத்தொன்
றிருந்த மனையொன்றி லெய்துவன் றுளே. 1
- 915 தானொன்றி வாழிடந் தன்னெழுத் தேயாகுந்
தானொன்று மந்நான்குந் தன்பே ரெழுத்தாகுந்
தானொன்று நாற்கோணந் தன்னைந் தெழுத்தாகுந்
தானொன்றி லேயொன்று மவ்வரன் றுளே. 2

- 916 அரகர வென்ன வரியதொன் றில்லை
யரகர வென்ன வறிகிலர் மாந்த
ரரகர வென்ன வமரரு மாவ
ரரகர வென்ன வறும்பிறப் பன்றே. 3
- 917 எட்டு நிலையுள வெங்கோ னிருப்பிட
மொட்டி னிலொன்று மிருமுன்று மீரேழு
மொட்டிய விந்துவு நாதமு மோங்கிடப்
பட்டது மந்திரம் பான்மொழி பாலே. 4
- 918 மட்டவிழ் தாமரை மாதுநல் லாளுட
னெட்டி யிருந்த ஷபாய மறிகிலர்
விட்ட வெழுத்தை விடாத வெழுத்துடன்
கட்டவல் லாருயிர் காக்கவல் லாரே. 5
- 919 ஆலய மாக வமர்ந்தபஞ் சாக்கர
மாலய மாக வமர்ந்தவித் தூலம்பே
ராலய மாக வருகின்ற சூக்கும
மாலய மாக வமர்ந்திருந் தானே. 6
- 920 இருந்தவில வட்ட மிருமுன் றிரேகை
யிருந்த வதனு ளிரேகை யைந்தாக
விருந்த வறைக ளிருபத்தைந் தாக
விருந்த வறையொன்றி லெய்து மகாரமே. 7
- 921 மகார நடுவே வளைத்திடுஞ் சத்தியை
யொகாரம் வளைத்திட் டும்பிளந் தேற்றி
யகாரந் தலையா யிருகண் சிகாரமாய்
நகார வகாரநந் காலது நாடுமே. 8
- 922 நாடும் பிரணவ நடுவிரு பக்கமு
மாடு மவர்வா யமர்ந்தங்கு நின்றது
நாடு நடுவுண் முகநம சிவாய
வாடுஞ் சிவாயநம புறவட்டத் தாயதே. 9

- 923 ஆயுஞ் சிவாய நமமசி வாயந
வாயு நமசிவா யயநம சிவாயந
வாயுமே வாயந மசியெனு மந்திர
மாயுஞ் சிகாரந்தொட் டந்தத் தடைவிலே. 10
- 924 அடைவினி லைம்பது மையைந் தறையி
னடையு மறையொன்றுக் கீரெழுத் தாக்கி
யடையு மகாரத்தி லந்தமாம் கூவ்வு
மடைவி னெழுத்தைம்பத் தொன்று மமர்ந்ததே. 11
- 925 அமர்ந்த வரகர வாம்புற வட்ட
மமர்ந்த வரிகரி யாமத னுள்வட்ட
மமர்ந்த வசபை யாமத னுள்வட்ட
மமர்ந்த விரேகையு மாகின்ற சூலமே. 12
- 926 சூலத் தலையினிற் றேற்றிடுஞ் சத்தியுஞ்
சூலத் தலையினிற் சூழுமோங் காரத்தால்
சூலத் திடைவெளி தோற்றிடு மஞ்செழுத்
தாலப் பதிக்கு மடைவது வாமே. 13
- 927 அதுவா மகார லிகார வுகாரம்
அதுவா மெகார மொகாரம தஞ்சா
மதுவாகுஞ் சக்கர வட்டமேல் வட்டம்
பொதுவா மிடைவெளி பொங்குநம் பேரே. 14
- 928 பேர்பெற் றதுமூல மந்திரம் பின்னது
சோர்வுற்ற சக்கர வட்டத்துட் சந்தியி
னோர்பெற் றிருந்திட நின்றது சக்கரப்
பேர்பெற் றிருந்த வியல்பிது வாமே. 15
- 929 இயலுமிம் மந்திர மெய்தும் வழியின்
செயலு மறியத் தெளிவிக்கு நாதன்
புயலும் புனலும் பொருந்தங்கி மண்விண்
முயலு மெழுத்துக்கு முன்னு விருந்ததே. 16

- 930 ஆறெட் டெழுத்தின்மே லாறும் பதினாலு
மேறெட் டதின்மேலே விந்துவு நாதமுஞ்
சீறிட்டு நின்று சிவாய நமவென்னக்
கூறிட்டு மும்மலங் கூப்பிட்டுப் போமே. 17
- 931 அண்ண லிருப்ப தவளக் கரத்துளே
பெண்ணி னல்லாளும் பிரானக் கரத்துளே
யெண்ணி யிருவ ரிசைந்தங் கிருந்திடப்
புண்ணிய வாளர் பொருளறி வர்களே. 18
- 932 அவ்விட்டு வைத்தங் கரவிட்டு மேலவைத்
திவ்விட்டுப் பார்க்கி லிலிங்கம தாய்நிற்கு
மவ்விட்டு மேலே வளியுறக் கண்டபின்
றெம்மிட்டு நின்ற சுடர்க்கொழுந் தாமே. 19
- 933 அவ்வுண்டு சவ்வுண் டீனத்துமங் குள்ளது
கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாரிலீல
கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாளர்க்குச்
சவ்வுண்ட சத்தி சதாசிவன் றுளே. 20
- 934 அஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்தன னந்தியு
மஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்தபஞ் சாக்கர
மஞ்செழுத் தாகிய வக்கர சக்கர
மஞ்செழுத் துள்ளே யமர்ந்திருந் தானே. 21
- 935 கூத்தனைக் காணுங் குறிபல பேசிடிற்
கூத்த னெழுத்தின் முதலெழுத் தோதினார்
கூத்தனெ டொன்றிய கொள்கைய ராய்நிற்பர்
கூத்தனைக் காணுங் குறியது வாமே. 22
- 936 அத்திசைக் குண்ணின்ற வனலை யெழுப்பியே
யத்திசைக் குண்ணின்ற தவ்வெழுத் தோதின
யத்திசைக் குண்ணின்ற வந்த மறையனே
யத்திசைக் குள்ளுற வாக்கினன் றுளே. 23

- 937 தானே யளித்திடுந் தையலை நோக்கினுற்
 ருனே யளித்திட்டு மேலுற வைத்திடுந்
 தானே யளித்த மகாரத்தை யோதிடத்
 தானே யளித்ததோர் கல்லொளி யாகுமே. 24
- 938 கல்லொளி யேயென நின்ற வடதிசை
 கல்லொளி யேயென நின்றன னிந்திரன்
 கல்லொளி யேயென நின்ற சிகாரத்தைக்
 கல்லொளி யேயெனக் காட்டினுள் ருனே. 25
- 939 தானே யெழுகுணந் தன்சுட ராய்நிற்குந்
 தானே யெழுகுணம் வேதமு மாய்நிற்குந்
 தானே யெழுகுண மாவது மொதிடிற்
 ருனே யெழுந்த மறையவ னுமே. 26
- 940 மறையவ னாக மதித்த பிறவி
 மறையவ னாக மதித்திடக் காண்பர்
 மறையவ னஞ்செழுத் துண்ணிற்கப் பெற்ற
 மறையவ னஞ்செழுத் தாமது வாகுமே. 27
- 941 ஆகின்ற பாதமு மந்நவாய் நின்றிடு
 மாகின்ற நாபியு ளங்கே மகாரமா
 மாகின்ற சீயிரு தோள்வவ்வாய்க் கண்டபின்
 னாகின்ற வச்சுடர் யவ்வியல் பாமே. 28
- 942 அவ்வியல் பாய விருமூன் றெழுத்தையுஞ்
 செவ்வியல் பாகச் சிறந்தன னந்தியு
 மொவ்வியல் பாக வொளியுற வோங்கிடிற்
 பவ்வியல் பாகப் பரந்துநின் ருனே. 29
- 943 பரந்தது மந்திரம் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
 வரந்தரு மந்திரம் வாய்த்திட வாங்கித்
 துரந்திடு மந்திரஞ் சூழ்பகை போக
 வுரந்தரு மந்திர மோமென் றெழுப்பே. 30

- 944 ஓமென் றெழுப்பித்தன் னுத்தம நந்தியை
நாமென் றெழுப்பி நடுவெழு தீபத்தை
யாமென் றெழுப்பியவ வாறறி வர்கண்
மாமன்று கண்டு மகிழ்ந்திருந் தாரே. 31
- 945 ஆகின்ற சக்கரத் துள்ளே யெழுத்தைந்தும்
பாகொன்றி நின்ற பதங்களில் வர்த்திக்கு
மாகின்ற வைம்பத் தொருவெழுத் துண்ணிற்கப்
பாகொன்றி நிற்கும் பராபரன் றுளே. 32
- 946 பரமாய வஞ்செழுத் துண்ணடு வாக
பரமாய நவசிம பார்க்கின்ம வயநசி
பரமாய சியநம வாம்பரத் தோதிற்
பரமாய வாசி மயநமாய் நின்றே. 33
- 947 நின்ற வெழுத்துக்கண் ணேர்தரு பூதமு
நின்ற வெழுத்துக்கண் ணேர்தரு வண்ணமு
நின்ற வெழுத்துக்கண் ணேர்தர நின்றிடி
னின்ற வெழுத்துள்ளு நின்றனன் றுளே. 34
- 948 நின்றது சக்கர நீளும் புவியெலா
மன்றது வாய்நின்ற மாயநன் னுடனக்
கன்றது வாகக் கரந்தன னந்தியுங்
குன்றிடை நின்றிடு கொள்கைய னுமே. 35
- 949 கொண்ட விச்சக்கரத் துள்ளே குணம்பல
கொண்ட விச்சக்கரத் துள்ளே குறியைந்துங்
கொண்டவிச் சக்கரங் கூத்த னெழுத்தைந்துங்
கொண்டவிச் சக்கரத் துண்ணின்ற கூத்தே. 36
- 950 வெளியி லிரேகையில் ரேகையி லத்தலை
சுளியி லுகாரமாஞ் சுற்றிய வன்னி
நெளிதரு கால்கொம்பு நேர்விந்து நாதந்
தெளியும் பிரகாரஞ் சிவமந் திரமே. 37

- 951 அகார வகார சிகார நடுவாய்
வகார மோடாறும் வளியுடன் கூடிச்
சிகார முடனே சிவன்சிந்தை செய்ய
வொகார முதல்வ னுவந்துநின் றுனே. 38
- 952 அற்ற விடத்தே யகாரம தாவது
வுற்ற விடத்தே யுறுபொருள் கண்டிடச்
செற்ற மறுத்த செழுஞ்சுடர் மெய்ப்பொருள்
குற்ற மறுத்தபொன் போலுங் குளிகையே. 39
- 953 அவ்வென்ற போதினி லுவ்வெழுத் தாலித்தா
லுவ்வென்ற முத்தி யுருகிக் கலந்திடு
மவ்வென்றே னுள்ளே வழிபட்ட நந்தியை
பெவ்வணஞ் சொல்லுகே னெந்தை யியற்கையே. 40
- 954 நீரி லெழுத்திவ் வுலகர ரறிவது
வானி லெழுத்தொன்று கண்டறி வாரில்லை
யாரிவ் வெழுத்தை யறிவா ரவர்க
ளுனி லெழுத்தை யுணர்கிலர் தாமே. 41
- 955 காலை நடுவுறக் காயத்தி லக்கர
மாலை நடுவுற வைம்பது மாவன
மேலு நடுவுற வேதம் விளம்பிய
மூல நடுவுற முத்திதந் தானே. 42
- 956 நாவியின் கீழ்து நல்லவெழுத் தொன்று
பாவிக ளத்தின் பயனறி வாரில்லை
யோவிய ராலு மறியவொண் ணாதது
தேவியுந் தானுந் திகழ்ந்திருந் தானே. 43
- 957 அவ்வொடு சவ்வென் றரனுற்ற மந்திர
மவ்வொடு சவ்வென்ற தாரு மறிகில
ரவ்வொடு சவ்வென்ற தாரு மறிந்தபி
னவ்வொடு சவ்வு மனாதிபு மாமே. 44

- 958 மந்திர மொன்றுண் மலரா லுதிப்பது
வந்தியி னுள்ளே யுதயம்பண் ணுநிற்குஞ்
சந்திசெய் யாநிற்பர் தாம தறிகிலர்
அந்தி தொழுதுபோ யார்த்தகன் றுர்களே. 45
- 959 சேவிக்கு மந்திரஞ் செல்லுந் திசைபெற
வாவிக்குண் மந்திர மாதார மாவன
பூவுக்குண் மந்திரம் போக்கற நோக்கிடி
லாவிக்குண் மந்திர மங்குச மாமே. 46
- 960 அருவினி லம்பர மங்கெழு நாதம்
பெருகு துடியிடை பேணிய விந்து
மருவி யகார சிகார நடுவா
யுருவிட வுறு முறுமந் திரமே. 47
- 961 விந்துவு நாதமு மேவி யுடன்கூடிச்
சந்திர னேடே தலைப்படு மாயிடி
லந்தர வானத் தமுதம்வந் தூறிடு
மங்குதி மந்திர மாகுதி யாகுமே. 48
- 962 ஆறெழுத் தோது மறிவா ரறிகிலா
ராறெழுத் தொன்றாக வோதி யுணரர்கள்
வேறெழுத் தின்றி விளம்பவல் லார்கட்
கோரெழுத் தாலே யுயிர்பெற லாமே. 49
- 963 ஓது மெழுத்தோ டுயிர்க்கலை மூவஞ்சு
மாதி யெழுத்தவை யைம்பத்தோ டொன்றென்பர்
சோதி யெழுத்தி னிலையிரு மூன்றுள
நாத வெழுத்திட்டு நாடிக்கொள் ளீரே. 50
- 964 விந்துவி லுஞ்சுழி நாத மெழுந்திட
பந்தத் தலைவி பதினாறு கலையதாக்
கந்தர வாகரங் காலுடம் பாயின
னந்தமு மின்றியே யைம்பத்தொன் றுயதே. 51

- 965 ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்தும்வே தங்களு
மைம்ப தெழுத்தே யனைத்தாக மங்களு
மைம்ப தெழுத்தேயு மாவ தறிந்தபி
னைம்ப தெழுத்தும்போய் யஞ்செழுத் தாமே. 52
- 966 அஞ்செழுத் தாலெந்து பூதம் படைத்தன
னஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தன
னஞ்செழுத் தாலிவ் வகலிடந் தாங்கின
னஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்துநின் றுளே. 53
- 967 வீழ்ந்தெழ லாம்விகிர் தன்றிரு நாமத்தைச்
சோர்ந்தொழி யாமற் றெடங்கு மொருவற்குச்
சார்ந்த வினைத்துயர் போகத் தலைவனும்
போந்திடு மென்னும் புரிசடை யோளே. 54
- 968 உண்ணு மருந்து முலப்பிலி காலமும்
பண்ணுறு கேள்வியும் பாடலு மாய்நிற்கும்
விண்ணின் றமரர் விரும்பி யடிதொழ
வெண்ணின் றெழுத்தஞ்சு மாகிநின் றுளே. 55
- 969 ஐந்தின் பெருமை யகலிட மாவது
வைந்தின் பெருமையே யாலய மாவது
வைந்தின் பெருமை யறவோன் வழக்கமு
வைந்தின் வகைசெயப் பாலனு மாமே. 56
- 970 வேரேழுத் தாய்விண்ணு யப்புற மாய்நிற்கு
நீரேழுத் தாய்நிலந் தாங்கியு மங்குள்ள
சீரேழுத் தாயங்கி யாயுயி ராமெழுத்
தோரேழுத் தீசனு மொண்குட ராமே. 57
- 971 நாலா மெழுத்தோசை ஞால முறுவது
நாலா மெழுத்தினுண் ஞால மடங்கிற்று
நாலா மெழுத்தே நவிலவல் லார்கட்கு
நாலா மெழுத்தது நன்னெறி தாளே. 58

- 972 இயைந்தன ளேந்திழை யென்னுள்ள மேவி
நயந்தன ளங்கே நமசிவ வென்னும்
பயந்தன்னை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனன் மற்றும் பிதற்றறுத் தேனே. 59
- 973 ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினை
யோமத்தி லேயுதம் பண்ணு மொருத்திதன்
மை நமசிவ வென்றிருப் பாருக்கு
நேமத் தலைவி நிலவி நின்றாளே. 60
- 974 பட்டம் பரிசே பரமஞ் செழுத்ததி
னிட்ட மறிந்திட் டிரவு பகல்வர
நட்டம தாடு நடுவே நிலயங்கொண்
ட்டதே சப்பொரு ளாகிநின் றாளே. 61
- 975 அகார முயிரே யுகாரம் பரமே
மகார மலமாய் வருமுப்பத் தாறிற்
சிகாரஞ் சிவமாய் வகாரம் வடிவமா
யகார முயிரென் றறையலு மாமே. 62
- 976 நகார மகாரஞ் சிகார நடுவாய்
வகார மிரண்டும் வளியுடன் கூட்டி
யோகார முதற்கொண் டொருகா லுரைக்க
மகார முதல்வன் மனத்தகத் தானே . 63
- 977 அஞ்சுள வாளை யடவியுள் வாழ்வன
வஞ்சுக்கு மஞ்செழுத் தங்குச மாவன
வஞ்சையுங் கூடத் தடுக்கவல் லார்கட்கே
யஞ்சாதி யாதி யகம்புக லாமே. 64
- 978 ஐந்து கலையி லகராதி தன்னிலே
வந்த நகராதி மாற்றி மகராதி
நந்தியை மூலத்தே நாடிப் பரையொடுஞ்
சந்திசெய் வார்க்குச் சடங்கிலலை தானே. 65

- 979 மருவுஞ் சிவாயமே மன்னு முயிரு
மருமந்த யோகமு ஞானமு மாகுந்
தெருள்வந்த சீவனார் சென்றிவற் றுலே
யருடங்கி யச்சிவ மாவது வீடே. 66
- 980 அஞ்சுக வஞ்செழுத் துண்மை யறிந்தபி
னெஞ்சுகத் துள்ளே நிறையும் பராபரம்
வஞ்சுக மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை
தஞ்ச மிதுவொன்று சாற்றுகின் றேனே. 67
- 981 சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்துள்ளத் தோதச்
சிவாயவொ டவ்வே சிவனுரு வாகுஞ்
சிவாயவொ டவ்வுந் தெளியவல் லார்கள்
சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்திருந் தாரே. 68
- 982 சிகார வகார யகார முடனே
நகார மகார நடுவுற நாடி
யொகார முடனே யொருகா லுரைக்க
மகார முதல்வன் மதித்துநின் றுனே. 69
- 983 நம்முத லோரைந்தி னுடுங் கருமங்க
ளம்முத லேந்தி லடங்கிய வல்வினே
சிம்முத லுள்ளே தெளியவல் லார்கட்குத்
தம்முத லாகுஞ் சதாசிவன் றுனே. 70
- 984 நவமுஞ் சிவமு முயிர்பர மாகுந்
தவமொன்றி லாதன தத்துவ மாகுஞ்
சிவமொன்றி யாய்பவ ராதர வாலச்
சிவமென்ப தானு மெனுந்தெளி வுற்றதே. 71
- 985 கூடிய வெட்டு மிரண்டுங் குவிந்தறி
நாடிய நந்தியை ஞானத்துளே வைத்து
வாடிய வைவரு மங்குற வாவர்க
டேடி யதனைத் தெளிந்தறி யீரே. 72

- 986 எட்டு மிரண்டு மினிதறி கின்றில
ரெட்டு மிரண்டு மறியாத வேழைய
ரெட்டு மிரண்டு மிருமுன்று நான்கெனப்
பட்டது சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே. 73
- 987 எட்டு வரையின்மே லெட்டு வரைகீறி
யிட்ட நடுவு ளிறைவ னெழுத்தொன்றில்
வட்டத்தி லேயறை நாற்பத்தெட் டுமிட்டுச்
சிட்டஞ் செழுத்துஞ் செபிசீக் கிரமே. 74
- 988 தானவர் சட்டர் சதிர ரிருவர்க
ளானவிம் மூவரோ டாற்றவ ராதிக
ளேனைப் பதினைந்தும் விந்துவு நாதமுஞ்
சேனையுஞ் செய்சிவ சக்கரந் தானே. 75
- 989 பட்டண மாதவ மாற்றும் பராபரம்
விட்டனர் தம்மை விகிர்தா நமவென்ப
ரெட்டனை யாயினு மீசன் றிறத்திற
மொட்டுவன் பேசுவ னென்றறி யேனே. 76
- 990 சிவமுதன் மூவரோ டைவர் சிறந்து
வவைமுத லாறிரண் டொன்றெடொன் றுன
வவைமுதல் விந்துவு நாதமு மோங்கச்
சவைமுதற் சங்கரன் றன்பெயர் தானே. 77
- 991 வித்தாஞ் சகமய மாக வரைகீறி
நத்தார் கலைபதி னூறுநாட் டிப்பின்
னுத்தாரம் பன்னிரண் டாதி கலைதொகும்
பத்தாம் பிரம சடங்குபார்த் தோதிடே. 78
- 992 கண்டெழுந் தேன்கம லம்மல ருள்ளிடை
கொண்டொழிந் தேனுடன் கூடிய காலத்துப்
பண்பழி யாத பதிவழி யேசென்று
நண்பழி யாமே நமவென லாமே. 79

- 993 புண்ணிய வானவர் பூமழை தூவிநின்
றெண்ணுவ ரண்ண லிணையடி மந்திர
நண்ணுவர் நண்ணி நமவென்னு நாமத்தைக்
கண்ணென வுன்னிக் கலந்துநின் றுரே. 80
- 994 ஆறேழுத் தாலவ் வாறு சமயங்க
ளாறுக்கு நாலே யிருபத்து நாலென்பர்
சாவித் திரியிற் றலையெழுத் தொன்றுள
பேதிக்க வல்லார் பிறவியற் றுர்களே. 81
- 995 எட்டினி லெட்டறை யிட்டோ ரறையிலே
கட்டிய வொன்றெட்டாய்க் காண நிறையிட்டுச்
சுட்டி யிவற்றைப் பிரணவஞ் சூழ்ந்திட்டு
மட்டு முயிர்க்கு மாபதி யானுண்டே. 82
- 996 நம்முத லவ்வொடு நாவின ராகியே
யம்முத லாகிய வெட்டிடை யுற்றிட்டு
வும்முத லாகவே யுண்பவ ருச்சிமே
லும்முத லாயவ னுற்றுநின் றுளே. 83
- 997 நின்ற வரசம் பலகைமே னேராக
வொன்றிட மவ்விட்டு வொலையிற் சாதகந்
துன்று மெழுகையுள் பூசிச் சுடரிடைந்
தன்ற வெதுப்பிடத் தம்பனங் காணுமே. 84
- 998 கரண விரளிப் பலகை யமன்றிசை
மரண மிட்டெட்டின் மகார வெழுத்திட்டு
வரணமி லைங்காயம் பூசி யடுப்பிடை
முரணிற் புதைத்திட மோகன மாகுமே. 85
- 999 ஆங்கு வடமேற்கி லையனார் கோட்டத்திற்
பாங்கு படவே பலாசப் பலகையிற்
காங்கரு மேட்டிற் கடுப்பூசி விந்துவிட்
டோங்காரம் வைத்திடு முச்சாட னத்துக்கே. 86

- 1000 உச்சியம் போதி லொளிவன்னி மூலையிற்
பச்சோலை யிற்பஞ்ச காயத்தைப் பாரித்து
முச்சது ரத்தின் முதுகாட்டில் வைத்திடு
வைச்சபின் மேலோர் மாரணம் வேண்டிலே. 87
- 1001 ஏய்ந்த வரிதார மேட்டின்மே லேபூசி
யேய்ந்த வகார முகார மெழுத்திட்டு
வாய்ந்ததோர் வில்லம் பலகை வசியத்துக்
கேய்ந்தவைத் தென்பதி னாயிரம் வேண்டிலே. 88
- 1002 எண்ணக் கருடனை யேட்டின் யகாரமிட்
டெண்ணப் பொன்னுளி லெழுவெள்ளி பூசிடா
வெண்ணாவற் பலகை யிட்டுமேற் கேநோக்கி
யெண்ண வெழுத்தொடெண் னாயிரம் வேண்டிலே. 89

3. அருச்சுனை

- 1003 அம்புய நீலங் கமுநீ ரணிநெய்தல்
வம்பவிழ் புகமு மாதவி மந்தாரந்
தும்பை வகுளஞ் சுரபுன்னை மல்லிகை
செண்பகம் பாதிரி செவ்வந்தி சாத்திடே. 1
- 1004 சாங்கம தாகவே சந்தொடு சந்தனந்
தேங்கமழ் குங்குமங் கர்ப்பூரங் காரகிற்
பாங்கு படப்பனி நீராற் குழைத்துவைத்
தாங்கே யணிந்துநீ ரர்ச்சியு மன்பொடே. 2
- 1005 அன்புட னேநின் றமுதமு மேற்றியே
பொன்செய் விளக்கும் புகைதீபந் திசைதொறுந்
துன்ப மகற்றித் தொழுவோர் நினைபுங்கா
லின்ப முடனேவந் தெய்திடு முத்தியே. 3

- 1006 எய்தி வழிப்படி லெய்தா தனவில்லை
யெய்தி வழிப்படி விந்திரன் செல்வமு
னெய்தி வழிப்படி லெண்சித்தி யுண்டாகு
மெய்தி வழிப்படி லெய்திடு முத்தியே. 4
- 1007 நண்ணும் பிறதார நீத்தா ரவித்தார்
மண்ணிய நைவேத்தி யமனுசந் தான
நண்ணிய பஞ்சாங்க நண்ணுஞ் செபமென்னு
மண்ணு மனபவ னத்தொடு வைகுமே. 5
- 1008 வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக் காட்பட்டோர்
வேண்டார்கள் கன்ம மதிலிச்சை யற்றபேர்
வேண்டார்கள் கன்ம மிகுசிவ யோகிகள்
வேண்டார்கள் கன்ம மிகுதியோ ராய்ந்தன்பே. 6
- 1009 அறிவரு ஞானத் தெவரு மறியார்
பொறிவழி தேடிப் புலம்புகின் றர்க
ணெறிமனை யுள்ளே நிலைபெற நோக்கி
லெறிமணி யுள்ளே யிருக்கலு மாமே. 7
- 1010 இருளும் வெளிபோ விரண்டா மிதய
மருளறி யாமையு மன்னு மறிவு
மருளிலை விட்டெறி யாமை மயங்கு
மருளஞ் சிதைத்தோ ரவர்களா மன்றே. 8
- 1011 தானுவ னை வவனே தானுயிட
வான விரண்டி லறிவன் சிவமாகப்
போனவ னன்பிது நாலா மரபுறத்
தானவ னுகுமோ ராதித்த தேவரே. 9
- 1012 ஓங்கார முந்திக்கீ முற்றிடு மெந்நாளு
நீங்கா வகாரமு நீள்கண்டத் தாயிடும்
பாங்கார் நகாரம் பயிணெற்றி யுற்றிடும்
வீங்காகும் விந்துவு நாதமே லாகுமே. 10

- 1013 நமவது வாசன மான பசுவே
சிவமது சித்திச் சிவமாம் பதியே
நமவற வாதி நாடுவ தன்றஞ்
சிவமாகு மாமோனஞ் சேர்தன்மெய் வீடே. 11
- 1014 தெளிவரு நாளிற் சிவவமு தூறு
மொளிவரு நாளிலோ ரெட்டி லுகளு
மொளிவரு மப்பதத் தோரிரண் டாகில்
வெளிதரு நாதன் வெளியா யிருந்தே. 12

4. நவகுண்டம்

- 1015 நவகுண்ட மானவை நானுரை செய்யி
னவகுண்டத் துள்ளெழு நற்றீபந் தானு
நவகுண்டத் துள்ளெழு நன்மைக ளெல்லா
நவகுண்ட மானவை நானுரைப் பேனே. 1
- 1016 உரைத்திடுங் குண்டத்தி னுள்ளேமுக் காலு
நகைத்தெழு நாற்கோண நன்மைக ளேந்து
பகைத்திடு முப்புரம் பாரங்கி யோடே
மிகைத்திடு கண்டங்கண் மேலறி யோமே. 2
- 1017 மேலறிந் துள்ளே வெளிசெய்த வப்பொருள்
காலறிந் துள்ளே கருத்துற்ற செஞ்சுடர்
பாரறிந் தண்டஞ் சிறகற நின்றது
நானறிந் துள்ளெழு நாடிக்கொண் டேனே. 3
- 1018 கொண்டவிக் குண்டத்தி னுள்ளெழு சோதியா
யண்டங்க ளீரேழு மாக்கி யழிக்கலாம்
பண்டையுள் வேதம் பரந்த பரப்பெலா
மின்றுசொன் னூலா யெடுத்துரைத் தேனே. 4

- 1019 எடுத்தவக் குண்டத் திடம்பதி னறிற்
பதித்த கலைகளும் பாலித்து நிற்குங்
கதித்தன லுள்ளொழுக் கண்டுகொள் வார்க்கே
கொதித்தெழு வல்வினை கூடகி லாவே. 5
- 1020 கூடமுகக் கூடத்தி னுள்ளொழு குண்டத்து
ளாடிய வைந்து மகம்புறம் பாய்நிற்கும்
பாடிய பன்னீ ரிராசியு மங்கெழு
நாடிக்கொள் வார்கட்கு நற்சுடர் தானே. 6
- 1021 நற்சுட ராகுஞ் சிரமுக வட்டமாங்
கைச்சுட ராகுங் கருத்துற்ற கைகளிற்
பைச்சுடர் மேனி பதைப்புற் றிலிங்கமு
நற்சுட ராயெழு நல்லதென் றுளே. 7
- 1022 நல்லதென் றுளே நமக்குற்ற நாயகஞ்
சொல்லதென் றுளே சுடர்முடிப் பாதமா
மெல்லநின் றுளே வினவகில் லாதவர்
கல்லதன் றுளையுங் கற்றும்வின் னுளே. 8
- 1023 வின்னு விளம்பிறை மேவிய குண்டத்துச்
சொன்னு விரண்டுஞ் சுடர்நாகந் திக்கெங்கும்
பன்னாலு நாகம் பரந்த பரஞ்சுட
ரென்னாகத் துள்ளே யிடங்கொண்ட வாரே. 9
- 1024 இடங்கொண்ட பாத மெழிற்சுட ரேக
நடங்கொண்ட பாதங்க ணன்னீ ரதற்குச்
சுகங்கொண்ட கையிரண் டாறுந் தழைப்ப
முகங்கொண்ட செஞ்சுடர் முக்கண னூர்க்கே. 10
- 1025 முக்கணன் றுளே முழுச்சுட ராயவ
னக்கணன் றுளே யகிலமு முண்டவன்
றிக்கண னாகித் திகையெட்டுங் கண்டவ
னெக்கணன் றுனுக்கு மெந்தை பிரானே. 11

- 1026 எந்தை பிரானுக் கிருமூன்று வட்டமாய்த்
தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன்றலாற்
கந்தன் சுவாமி கலந்தங் கிருத்தலான்
மைந்த னிவனென்ன மாட்டிக் கொளீரே. 12
- 1027 மாட்டிய குண்டத்தி னுள்ளெழு வேதத்து
ளாட்டிய காலொன்று மிரண்டு மலர்ந்திடும்
வாட்டிய கையிரண் டொன்று பதைத்தெழு
நாட்டுஞ் சுரிவர் நல்லொளி தானே. 13
- 1028 நல்லொளி யாக நடந்த யுகெங்குங்
கல்லொளி யாகக் கலந்து ளிருந்திட்டுஞ்
சொல்லொளி யாகத் தொடர்ந்த வயிர்க்கெலாங்
கல்லொளி கண்ணுளு மாகிநின் றுனே. 14
- 1029 நின்ற விளக்குண்ட நிலையாறு கோணமாய்ப்
பண்டையில் வட்டம் பதைத்தெழு மாறறுங்
கொண்டவித் தத்துவ முள்ளே கலந்தெழு
விண்ணுளு மென்ன வெடுக்கலு மாமே. 15
- 1030 எடுக்கின்ற பாதங்கண் மூன்ற தெழுத்தைக்
கடுத்த முகமிரண் டாறுகண் னைகப்
படித்தெண்ணு நாவெழு கொம்பொரு நாலு
மடுத்தெழு கண்ணு னந்தமி லார்க்கே. 16
- 1031 அந்தமில் லானுக் ககலிடந் தானில்லை
யந்தமில் லான யளப்பவர் தாமில்லை
யந்தமில் லானுக் கடுத்தசொற் றனில்லை
யந்தமில் லான யறிந்துகொள் பத்தே. 17
- 1032 பத்திட்டங் கெட்டி டாறிட்டு நாலிட்டு
மட்டிட்ட குண்ட மலர்ந்தெழு தாமரை
கட்டிட்டு நின்று கலந்தமெய் யாகமும்
பட்டிட்டு நின்றது பார்ப்பதி பாலே. 18

- 1033 பார்ப்பதி பாகன் பரந்தகை நாலஞ்சு
காற்பதி பத்து முகம்பத்துக் கண்களும்
பூப்பதி பாத மிரண்டு சுடர்முடி
நாற்பது சோத்திர நல்லிரு பத்தஞ்சே. 19
- 1034 அஞ்சிட்ட கோல மளப்பன வையைந்து
மஞ்சிட்ட குண்ட மலர்ந்தங் கிருத்தலாற்
பஞ்சிட்ட சோதிப் பரந்த பரஞ்சுடர்
கொஞ்சிட்ட வன்னியைக் கூடுதன் முத்தியே. 20
- 1035 முத்தநற் சோதி முழுச்சுட ராயவன்
கற்றற்று நின்றார் கருத்து ளிருந்திடும்
பற்றற நாடிப் பரந்தொளி யூடுபோய்ச்
செற்றற் றிருந்தவர் சேர்ந்திருந் தாரே. 21
- 1036 சேர்ந்த கலையஞ்சுஞ் சேருமிக் குண்டமு
மார்ந்த திசைகளு மங்கே யமர்ந்திடும்
பாய்ந்தவைம் பூதமும் பார்க்கின்ற வன்னியைக்
காய்ந்தவ ரென்றுங் கலந்தவர் தாமே. 22
- 1037 மெய்கண்ட மாமவிரி நீருல கேழை
யுகண்டஞ் செய்த வொருவனைச் சேருமின்
செய்கண்ட ஞானந் திருந்திய தேவர்கள்
பொய்கண்ட மில்லாப் பொருள்கலந் தாரே. 23
- 1038 கலந்திரு பாத மிருகர மாகு
மலர்ந்திரு குண்ட மகாரத்தோர் மூக்கு
மலர்ந்தெழு செம்முக மற்றைக்கண் ணெற்றி
யுணர்ந்திரு குஞ்சியங் குத்தம னார்க்கே. 24
- 1039 உத்தமன் சோதி யுளனொரு பாலனாய்
மத்திம னாகி மலர்ந்தங் கிருந்திடும்
பச்சிமத் திக்கும் பரந்து குழிந்தன
சத்தி மானாகத் தழைத்த கொடியே. 25

- 1040 கொடியாறு சென்று குலாவிய குண்ட
மடியிரு கோணமா யந்தமு மொக்கும்
படியே முலகும் பரந்த சுடரை
மடியாது கண்டவர் மாதன மாமே. 26
- 1041 மாதன மாக வளர்கின்ற வன்னியைச்
சாதன மாகச் சமைந்த குருவென்றும்
போதன மாகப் பொருந்த வுலகாளும்
பாதன மாகப் பிரிந்தது பார்த்தே. 27
- 1042 பார்த்திட மெங்கும் பரந்தெழு சோதியை
யாத்தம தாகவே யாய்ந்தறி வாரில்லை
காத்துட லுள்ளே கருதி யிருந்தவர்
மூத்துடல் கோடி யுகங்கண்ட வாரே. 28
- 1043 உகங்கண்ட வொன்பது குண்டமு மொக்க
வகங்கண்ட யோகியுண் ணடி யெழுப்பும்
பயங்கண்டு கொண்டவிப் பாங்கரு வொப்பச்
சகங்கண்டு கொண்டது சாதன மாமே. 29
- 1044 சாதனை நாலு தழல்முன்று வில்வயம்
வேதனை வட்டம் விளையாறு பூநிலை
போதனை போதஞ்சு பொற்கய வாரண
நாதனை நாடு நவகோடி தானே. 30

5. சத்திபேதம் - திரிபுரை சக்கரம்

- 1045 மாமாயை மாயை வயிந்தவம் வைகரி
யோமாயை யுள்ளொளி யோராறு கோடியிற்
ருமான மந்திரஞ் சத்திதன் மூர்த்திக
ளாமா யலவாந் திரிபுரை யாங்கே. 1

- 1046 திரிபுரை சுந்தரி யந்தரி சிந்தரப்
பரிபுரை நாரணி யாம்பல வன்னத்தி
யிருள்புரை யீசி மனோன்மனி யென்ன
வருபல வாய்நிற்கு மாமாது தானே. 2
- 1047 தானுவ மைந்தவம் முப்புரந் தன்னிடை
தானான மூவுரு வோருருதத் தன்மையள்
தானான பொன்செம்மை வெண்ணிறத் தாள்கல்வி
தானான போகமு முத்தியு நல்குமே. 3
- 1048 நல்குந் திரிபுரை நாதநா தாந்தங்கள்
பல்கும் பரவிந்து பாரண்ட மானவை
நல்கும் பரையபி ராமிய கோசரி
பல்கு மருளுமப் போதந்தந் தானுமே. 4
- 1049 தாளணி நூபுரஞ் செம்பட்டுத் தானுடை
வாரணி கொங்கை மலர்க்கன்னல் வாளிவில்
லேரணி யங்குச பாச மெழின்முடி
காரணி மாமணிக் குண்டலக் காதிக்கே. 5
- 1050 குண்டலக் காதி கொலைவிற் புருவத்தள்
கொண்டவ ரத்தனின் மன்னுகோ லத்தள்
கண்டிகை யாரங் கதிர்முடி மாமதிச்
சண்டிகை நாற்றிசை தாங்கிநின் றுளே. 6
- 1051 நின்ற திரிபுரை நீளும் புராதனி
குன்றலின் மோகினி மாதிருக் குஞ்சிகை
நன்றறி கண்டிகை நாற்காற் கீடணி
துன்றிய நற்சுத்த தாமரைச் சுத்தையே. 7
- 1052 சுத்தவம் பாரத் தனத்தி சுகோதயள்
வத்துவ மாயாளு மாசத்தி மாபரை
யத்தகை யான மனோரணி தானுமாய்
வைத்தவக் கோல மதியவ ளாகுமே. 8

- 1053 அவளை யறியா வமரரு மில்லை
யவளன்றிச் செய்யு மருந்தவ மில்லை
யவளன்றி யைவரா லாவதொன் றில்லை
யவளன்றி யூர்புகு மாற்றி யேனே. 9
- 1054 அறிவார் பராசத்தி யானந்த மென்பா
ரறிவா ரறிவுரு வாமவ ளென்பா
ரறிவார் கரும மவளிச்சை யென்பா
ரறிவார் பரனு மவளிதந் தானே. 10
- 1055 தானெங் குளதங் குளதையன் மாதேவி
யூனெங் குளவங் குள்ளுயிர்க் காவலன்
வானெங் குளவங் குளேவந்தப் பாலதாங்
கோனெங்கு நின்ற குறிபல பாரே. 11
- 1056 பராசத்தி மாசத்தி பல்வகை யாலுந்
தராசத்தி யாய்நின்ற தன்மை யுணரா
வுராசத்தி யூழிக டோறு முடனே
புராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகமே. 12
- 1057 போகஞ்செய் சத்தி புரிசூழ லாளொடும்
பாகஞ்செய் தாங்கே பராசத்தி யாய்நிற்கு
மாகஞ்செய் தாங்கே யடியவர் நாடொறும்
பாகஞ்செய் ஞானம் படர்கின்ற கொம்பே. 13
- 1058 கொம்பனை யாளக் குவிமுலை மங்கையை
வம்பவிழ் கோதையை வானவர் நாடியைச்
செம்பவ ளத்திரு மேனிச் சிறுமியை
நம்பியென் னுள்ளே நயந்துவைத் தேனே. 14
- 1059 வைத்த பொருளு மருவுயிற் பன்மையும்
பத்து முகமும் பரையும் பராபரைச்
சித்தக் கரணச் செயல்களுஞ் செய்திடுஞ்
சத்தியும் வித்தைத் தீலயவ ளாமே. 15

- 1060 தலைவி தடமுலை மேனின்ற தைய
றெலைவிற் றவஞ்செயுந் தூய்நெறித் தோகை
கலைபல வென்றிடுங் கன்னியென் னுள்ள
நிலைபெற விங்கே நிறைந்துநின் றுளே. 16
- 1061 நின்றவ ணேரிழை நீள்கலை யோடுற
வென்ற னகம்படிந் தேமுல குந்தொழ
மன்றது வொன்றி மனோன்மனி மங்கலி
யொன்றென்ன வொன்றிநின் றெத்தடைந் தாளே. 17
- 1062 ஒத்தடங் குங்கம லத்திடை யாயிழை
யத்தகை செய்கின்ற வாய பெரும்பதி
மத்தடை கின்ற மனோன்மனி மங்கலி
சித்தடைக் கும்வழி தேர்ந்துண ரார்களே. 18
- 1063 உணர்ந்துட னேநிற்கு முள்ளொளி யாகி
மணங்கமழ் பூங்குழன் மங்கையுந் தானும்
புணர்ந்துட னேநிற்கும் போதருங் காலக்
கணிந்தெழு வார்க்குக் கதியளிப் பாளே. 19
- 1064 அளியொத்த பெண்பிள்ளை யானந்த சுந்தரி
புளியுறு புன்பழம் போலுள்ள நோக்கித்
தெளியுறு சித்துச் சிவகதி காட்டி
யொளியுற வைத்தென்னை யுய்யவுண் டாளே. 20
- 1065 உண்டிலலை யென்ற துருச்செய நின்றது
வண்டிலலை மன்றினுண் மன்னி நிறைந்தது
கண்டிலர் காரண காரணி தன்னொடு
மண்டல மூன்றுற மன்னிநின் றுளே. 21
- 1066 நின்ற ளவன்ற னுடலு முயிருமாய்ச்
சென்றாள் சிவகதி சேரும் பராசத்தி
யொன்றாக வென்னுட் புகுந்துணர் வாகியே
நின்றாள் பரஞ்சுட ரேடங்கை யாளே. 22

- 1067 ஏடங்கை நங்கை யிறையெங்கண் முக்கண்ணி
வேடம் படிகம் விரும்பும்வெண் டாமரை
பாடுந் திருமுறை பார்ப்பனி பாதங்கள்
சூடுமென் சென்னிவாய் தோத்திரஞ் சொல்லுமே. 23
- 1068 தோத்திரஞ் செய்து தொழுது துணையடி
வாய்த்திட வெத்தி வழிபடு மாறிரும்
பார்த்திடு மங்குச பாசம் பசுங்கரும்
பார்த்திடும் பூம்பிள்ளை யாகுமா மாதிக்கே. 24
- 1069 ஆதி விதமிகுத் தண்டந்த மாறங்கை
நீதி மலரின்மே னேரிழை நாமத்தைப்
பாதியில் வைத்துப் பல்காற் பயில்விரேற்
சோதி மிகுத்துமுகக் காலமுந் தோன்றுமே. 25
- 1070 மேதாதி யீரெட்டு மாகிய மெல்லியல்
வேதாதி நூலின் விளங்கும் பராபரை
யாதார மாகியே யாய்ந்த பரப்பின
னாதி நாத்தது ணல்லரு ளாளே. 26
- 1071 அருள்பெற்ற வர்சொல்ல வாரீர் மனிதர்
பொருள்பெற்ற சிந்தைப் புவனா பதியார்
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவ னானே. 27
- 1072 ஆன வராக முகத்தி பதத்தின
ளீன வராக மிடிக்கு முசலத்தோ
டேனை யுழுபடையேந்திய வெண்ணகை
யூன மறவுணர்ந் தாருளத் தோங்குமே. 28
- 1073 ஓங்காரி யென்பா ளவளொரு பெண்பிள்ளை
நீங்காத பச்சை நிறத்தை யுடையவ
ளாங்காரி யாகியே யைவரைப் பெற்றிட்டு
ரீங்காரத் துள்ளே யினிதிருந் தாளே. 29

- 1074 தானே தலைவி யெனநின்ற தற்பரை
தானே யுயிர்வித்தாய்த் தந்த பதினாலும்
வானோர் தலமு மனமுநற் புத்தியுந்
தானே சிவகதித் தன்மையு மாமே. 30

6. வயிரவி மந்திரம்

- 1075 பன்னிரண் டாங்கலை யாதி வயிரவி
தன்னி லகாரமு மாயையுங் கற்பித்துப்
பன்னிரண் டாதியோ டந்தம் பதினாலுஞ்
சொன்னிலை சோடச மந்தமென் றேதிடே. 1
- 1076 அந்தப் பதினாலும் மதுவே வயிரவி
முந்து நடுவு முடிவு முதலாகச்
சிந்தைக் கலசத் தெழுகின்ற மாசத்தி
யந்தமு மாதியு மாகிநின் றுளே. 2
- 1077 ஆகின்ற மூவரு மங்கே யடங்குவர்
போகின்ற பூதம் பொருந்து புராதர்
சார்கின்ற சார்வுழிச் சாரார் கதிர்பெறப்
போகுந் திரிபுரை புண்ணியத் தோரே. 3
- 1078 புண்ணிய நந்தி புனிதன் றிருவாகு
மெண்ணிய நாட்க ளிருபத்தேழ் சூழ்மதி
பண்ணிய வன்னி பகலோன் மதியீறு
திண்ணிய சிந்தைதன் றென்னனு மாமே. 4
- 1079 தென்னன் றிருநந்தி சேவகன் றன்னெடும்
பொன்னங் கிரியினிற் பூதலம் போற்றிடும்
பன்னும் பரிபிடி யந்தம் பகவனோ
டுன்னுந் திரிபுரை யோதிநின் றனுக்கே. 5

- 1080 ஓதிய நந்தி யுணருந் திருவரு
ணீதியில் வேத நெறிவந் துரைசெய்யும்
போத மிருபத் தெழுநாள் புணர்மதி
சோதி வயிரவி சூலம்வந் தாளுமே. 6
- 1081 சூலங் கபாலங்கை யேந்திய சூலிக்கு
நாலங் கரமுள நாகபா சாங்குச
மாலங் கயனறி யாத வடிவுக்கு
மேலங்க மாய்நின்ற மெல்லிய லாளே. 7
- 1082 மெல்லியல் வஞ்சி விடமி கலைஞானி
சொல்லிய கிஞ்சுக நிறமன்னு சேயிழை
கல்லிய லொப்பது காணுந் திருமேனி
பல்லிய லாடையும் பன்மணி தாளே. 8
- 1083 பன்மணி சந்திர கோடி திருமுடி
சொன்மணி குண்டலக் காதி யுழைக்கண்ணி
நன்மணி சூரிய சோம நயனத்தள்
பொன்மணி வன்னியும் பூரிக்கின் றாளே. 9
- 1084 பூரித்த பூவித ழெட்டினுக் குள்ளேயோ
ராரியத் தாளுண்டங் கெண்மர் கன்னியர்
பாரித்த பெண்க ளறுபத்து நால்வருஞ்
சாரித்துச் சத்தியைத் தாங்கள்கண் டாரே. 10
- 1085 கண்ட சிலம்பு வளைசங்கு சக்கர
மெண்டிசை யோகி யிறைவி பராசத்தி
யண்டமொ டெண்டிசை தாங்கு மருட்செல்வி
புண்டரீ கத்தினுட் பூசனை யாளே. 11
- 1086 பூசனை கந்தம் புனைமலர் மாகோடி
யோசனை பஞ்சத் தொலிவந் துரைசெய்யும்
வாசமி லாத மணிமந் திரயோகந்
தேசந் திகழுந் திரிபுரை காணே. 12

- 1087 காணும் பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு
பூணும் பலபல பொன்போலத் தோற்றிடும்
பேணுஞ் சிவனும் பிரமனு மாயனுங்
காணுந் தலைவிநற் காரணி காணே. 13
- 1088 காரண மந்திர மோதூங் கமலத்துப்
பூரண கும்ப விரேசம் பொருந்திய
நாரணி நந்தி நடுவங் குரைசெய்த
வாரண வேதநூ லந்தமு மாமே. 14
- 1089 அந்த நடுவிர லாதி சிறுவிரல்
வந்த வழிமுறை மாறி யுரைசெய்யுஞ்
செந்தமி ழாதி தெளிந்து வழிபடு
நந்தி யிதனை நவமுரைத் தானே. 15
- 1090 உரைத்த நவசத்தி யொன்று முடிய
நிரைத்த விராசி நெடுமுறை யெண்ணிப்
பிரைச்சத மெட்டுமுன் பேசிய நந்தி
நிரைத்து நியதி நியமஞ்செய் தானே. 16
- 1091 தாமக் குழலி தயைக்கண்ணி யுண்ணின்ற
வேமத் திருளற வீசு மிளங்கொடி
யோமப் பெருஞ்சுட ருள்ளெழு நுண்புகை
மேவித் தமுதொடு மீண்டது காணே. 17
- 1092 காணு மிருதய மந்திர முங்கண்டு
பேணு நமவென்று பேசுந் தலைமேலே
வேணு நடுவு மிகநின்ற வாகுதி
பூணு நடுவென்ற வந்தஞ் சிகையே. 18
- 1093 சிகைநின்ற வந்தக் கவசங்கொண் டாதிப்
பகைநின்ற வங்கத்தைப் பாரென்று மாறித்
தொகைநின்ற நேத்திர முத்திரை சூலம்
வகைநின்ற யோனி வருத்தலு மாமே. 19

- 1094 வருத்த மிரண்டுஞ் சிறுவிரன் மாறிப்
பொருத்தி யணிவிரற் சுட்டிப் பிடித்து
நெறித்தொன்ற வைத்து நெடிது நடுவே
பெருத்த விரலிரண் டுட்புக்குப் பேசே. 20
- 1095 பேசிய மந்திர மிகாரம் பிறித்துரை
கூச மிலாத சகாரத்தை முன்கொண்டு
வாசிப் பிராண னுபதேச மாகைக்குக்
கூசிய விந்து வுடன்கொண்டு கூவே. 21
- 1096 கூவிய சீவன் பிராணன் முதலாகப்
பாவியல் சவ்வுடன் பண்ணு மகாரத்தை
மேவிய மாயை விரிசங்கு முத்திரை
தேவி நடுவுட் டிகழ்ந்துநின் றுளே. 22
- 1097 நின்ற வயிரவி நீலி நிசாசரி
யொன்று மிரண்டு மொருங்கிய வுள்ளத்துச்
சென்றரு னாயகி தேவர்பி ரானுக்கே
நன்றருண் ஞாலத்து நாடிடுஞ் சாற்றியே. 23
- 1098 சாற்றிய வேதஞ் சராசர மைம்பூத
நாற்றிசை முக்கண்ணி நாடு மிருள்வெளி
தோற்று முயிர்ப்பன்மை சோதி பராபரை
யாற்றலொ டாய்நிற்கு மாதி முதல்வியே. 24
- 1099 ஆதி வயிரவி கன்னித் துறைமன்னி
யோதி யுணரி லுடலுயி ரீசனும்
பேதை யுலகிற் பிறவிக ணசுமா
மோத வுலவாத கோலமென் றுகுமே. 25
- 1100 கோலக் குழலி குலாய புருவத்த
ணீலக் குவளை மலரன்ன கண்ணினு
ளாலிக்கு மின்னமு தானந்த சுந்தரி
மேலிச் சிவத்தை வெளிப்படுத் தாளே. 26

- 1101 வெளிப்படு வித்து விளைவறி வித்துத்
தெளிப்படு வித்தென் சிந்தையி னுள்ளே
களிப்படு வித்துக் கதிர்ப்படு சோதியை
யொளிப்படு வித்தென்னை யுய்யக்கொண் டாளே. 27
- 1102 கொண்டனள் கோலங் கோடி யனேகங்கள்
கண்டன ளெண்ணெண் கலையின்கண் மால்கள்
விண்டனண் மேலை விரிகதிர் மூன்றையுந்
தண்டலை மேனின்ற தையனல் லாளே. 28
- 1103 தையனல் லாளேத் தலத்திற் றலைவியை
மையலை நோக்கு மனோன்மனி மங்கையைப்
பையநின் றேத்திப் பணிமின் பணிந்தபின்
வெய்ய பவமினி மேவகி லாவே. 29
- 1104 வேயன தோளி விரையுறு மென்மல
ரேய குழலி யிளம்பிறை யேந்திழை
தூய சடைமுடிச் சூலினி சுந்தரி
யேயென துள்ளத் தினிதிருந் தாளே. 30
- 1105 இனியதென் மூலை யிருக்குங் குமரி
தனியொரு நாயகி தானே தலைவி
தனிப்படு வித்தனள் சார்வு படுத்து
நனிப்படு வித்துள்ள நாடிநின் றாளே. 31
- 1106 நாடிய கண்மூன்று நடுவெழு ஞானத்துக்
கூடி யிருந்த குமரி குலக்கன்னி
யாடகச் சீரடி யம்பொற் சிலம்பொலி
யூடக மேவி யுறங்குகின் றாளே. 32
- 1107 உறங்கு மளவின் மனோன்மனி வந்து
கறங்கு வளைக்கைக் கழுத்தாரப் புல்லிப்
பிறங்கொளித் தம்பலம் வாயி லுமிழ்ந்திட்
டுறங்கலை யாவென் றுபாயஞ்செய் தாளே. 33

- 1108 உபாய மளிக்கு மொருத்தி யென்னுள்ளத்
தபாய மறக்கெடுத் தன்பு விளைத்துச்
சுவாவை விளக்குஞ் சுழியகத் துள்ளே
யவாவை யடக்கிவைத் தஞ்சலென் றுளே. 34
- 1109 அஞ்சொன் மொழியா ளருந்தவப் பெண்பிள்ளை
செஞ்சொன் மடமொழி சீருடைச் சேயிழை
தஞ்சமென் றெண்ணித்தன் சேவடி போற்றுவார்க்
கிஞ்சொ லளிக்கு மிறைவியென் றுரே. 35
- 1110 ஆருயி ராயு மருந்தவப் பெண்பிள்ளை
காரியல் கோதையள் காரணி நாரணி
யூரு முயிரு முலகு மொடுக்கிடுங்
கோரியென் னுள்ளங் குலாவிநின் றுளே. 36
- 1111 குலாவிய கோலக் குமரியென் னுள்ள
நிலாவி யிருந்து நெடுநா ளீணந்து
முலாவி யிருந்துணர்ந் துச்சியி னுள்ளே
கலாவி யிருந்த கலைத்தலை யாளே. 37
- 1112 கலைத்தலை நெற்றியோர் கண்ணுடைக் கண்ணுண்
முலைத்தலை மங்கை முயங்கி யிருக்குஞ்
சிலைத்தலை யாய தெரிவினை நோக்கி
யலைத்தபூங் கொம்பின ளங்கிருந் தாளே. 38
- 1113 இருந்தன ளேந்திழை யென்னுள்ள மேவிப்
பொருந்திரு நால்விரல் புக்கனல் புல்கித்
திருந்திய தாணுவிற் சேர்த்துட றென்றி
யருந்தவ மெய்தின ளாதியி னுளே. 39
- 1114 ஆதிய னாதிய காரண காரணி
சோதிய சோதி சுகபர சுந்தரி
மாது சமாதி மனோன்மனி மங்கலி
யோதியென் னுள்ளத் துடனியைந் தாளே. 40

- 1115 இயைந்தன ளேந்திழை யென்னுள மேவி
நயந்தன ளங்கே நமசிவ வென்னு
மயன்றனை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனண் மற்றும் பிதற்றறுத் தாளே. 41
- 1116 பிதற்றிக் கழிந்தனர் பேதை மனிதர்
முயற்றியின் முத்தி யருளு முதல்வி
கயற்றிகழ் முக்கண்ணுங் கம்பலைச் செவ்வாய்
முகத்தரு ளேக்கமு முன்னுள்ள தாமே. 42
- 1117 உள்ள திதயத்து நெஞ்சத் தொருமுன்றுட்
பிள்ளைத் தடமுளே பேசப் பிறந்தது
வள்ளத் திருவினை வயிற்றினுண் மாமாயைக்
கள்ள வொளியின் கருத்தாகுங் கன்னியே. 43
- 1118 கன்னியுங் கன்னி யழிந்திலள் காதலி
துன்னியங் கைவரைப் பெற்றன டூய்மொழி
பன்னிய நன்னூற் பகைவரு மங்குள
ரென்ன விம்மாயை யிருளது தாளே. 44
- 1119 இருளது சத்தி யொளியதெம் மண்ணல்
பொருளது புண்ணியர் போகத்து ளின்பந்
தெருளது சிந்தையைத் தெய்வமென் றெண்ணி
யருளது செய்யுமெம் மாதிப் பிரானே. 45
- 1120 ஆதி யனாதிபு மாய பராசத்தி
பாதி பராபரை மேலுறை பைந்தொடி
மாது சமாதி மனோன்மனி மங்கலி
யோதுமென் னுள்ளத் துடன்முகிழ்த் தாளே. 46
- 1121 ஓதிய வண்ணங் கலையி னுயர்கலை
யாதியில் வேதமே யாமென் றறிகிலர்
சாதியும் பேதமுந் தத்துவ மாய்நிற்ப
ளாதியென் றேதின ளாவின் கிழத்தியே. 47

- 1122 ஆவின் கிழத்திநல் லாவடு தண்டுறை
நாவின் கிழத்தி நலம்புகழ்ந் தேத்திடுந்
தேவின் கிழத்தி திருவாஞ் சிவமங்கை
மேவுங் கிழத்தி வினேகடிந் தாளே. 48
- 1123 வினேகடிந் தாருள்ளத் துள்ளொளி மேவித்
தனையடைந் தோர்க்கெல்லாந் தத்துவ மாய்நிற்ப
ளெனையடி மைகொண்ட வேந்திழை யீசன்
கணவனைக் காணவ னுதியு மாமே. 49
- 1124 ஆதி யனாதி யகாரண காரணி
வேதம தாய்ந்தனள் வேதியர்க் காய்நின்ற
சோதித் தனிச்சுட ருருவமாய் நிற்கும்
பாதி பராபரை பன்னிரண் டாதியே. 50

7. பூரணசத்தி

- 1125 அளந்தே னகலிடத் தந்தமு மாகியு
மளந்தே னகலிடத் தாதிப் பிரானே
யளந்தே னகலிடத் தானொடு பெண்ணு
மளந்தே னவளரு ளாய்ந்துணர்ந் தேனே. 1
- 1126 உணர்ந்தில ரீசனே யூழிசெய் சத்தி
புணர்ந்தது பூரணம் புண்ணியர் தங்கள்
கணங்களைத் தன்னருட் செய்கின்ற கன்னி
குணர்ந்த வழிகொண்டு கும்பக மாகுமே. 2
- 1127 கும்பக் களிறைந்துங் கோலொடு பாகனும்
வம்பிற் றிகழு மணிமுடி வண்ணனு
மின்பக் கலவி யினிதுறை தையலு
அன்பிற் கலவியு ளாயொழிந் தாரே. 3

- 1128 இன்பக் கலவியி லிட்டெழு கின்றதோ
ரன்பிற் புகவல்ல னுமெங்க ளப்பனுந்
துன்பக் குழம்பிற் றுயருறும் பாசத்து
ளென்பிற் பராசத்தி யென்னம்மை தானே. 4
- 1129 என்னம்மை யென்னப் பன்னெஞ் செருக்கற்
றுன்னம்மை யூழித் தலைவனு மங்குளன்
மன்னம்மை யாகி மருவி யுரைசெயும்
பின்னம்மை யாய்நின்ற பேர்நந்தி தானே. 5
- 1130 தார்மே லுறைகின்ற தண்மலர் நான்முகன்
பார்மே லிருப்ப தொருநூறு தானுள
பூமே லுறைகின்ற போதகம் வந்தன
னாமே லுறைகின்ற நாயகி யாணையே. 6
- 1131 ஆணைய மாய்வருந் தாது ளிருந்தவர்
மாணைய மாய மனத்தை யொருக்கிப்பின்
பாணைய மாய பரத்தை யறிந்தபின்
றுணைய மாய தனதனந் தானே. 7
- 1132 தானே யெழுந்தவித் தத்துவ நாயகி
வானே ரெழுந்து மதியை விளக்கின
டேனே ரெழுகின்ற தீபத் தொளியுடன்
மானே நடமுடை மன்றறி யீரே. 8
- 1133 அறிவான மாயையு மைம்புலக் கூட்டமு
மறிவான மங்கை யருளது சேரிற்
பிறியா வறிவறி வாருள்ளம் பேணு
நெறியாய சித்த நினைந்திருந் தானே. 9
- 1134 இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே
குரவஞ்செய் கின்ற குழலியை நாடி
யரவஞ்செய் யாம லருளுடன் றூங்கப்
பருவஞ்செய் யாததோர் பாலனு மாமே. 10

- 1135 பாலனு மாகும் பராசத்தி தன்னொடு
மேலனு காவிந்து நாதங்கள் விட்டிட
மூலம தாமெனு முத்திக்கு நேற்படச்
சாலவு மாய்நின்ற தற்பரத் தாளே. 11
- 1136 நின்ற பராசத்தி நீள்பரன் றன்னொடு
நின்றறி ஞானமு மிச்சையு மாய்நிற்கு
நன்றறி யுங்கிரி யாசத்தி நண்ணவே
மன்ற னவற்றுண் மருவிடுந் தாளே. 12
- 1137 மருவொத்த மங்கையுந் தானு முடனே
யுருவொத்து நின்றமை யொன்று முணராக்
கருவொத்து நின்று கலக்கின்ற போது
திருவொத்த சிந்தைவைத் தெந்தைநின் றுளே. 13
- 1138 சிந்தையி னுள்ளே திரியுஞ் சிவசத்தி
விந்துவு நாதமு மாயே விரிந்தனள்
சந்திர பூமி சடாதரி சாத்தவி
யந்தமொ டாதிய தாம்வண்ணத் தாளே. 14
- 1139 ஆறி யிருந்த வழத பயோதரி
மாறி யிருந்த வழியறி வாரில்லை
தேறி யிருந்துநற் றீபத் தொளியுட
னூறி யிருந்தன ளுள்ளுடை யார்க்கே. 15
- 1140 உடையவ னங்கி யுருத்திர சோதி
விடையவ னேறி விளங்கி யிருக்குங்
கடையவர் போயிடுங் கண்டவர் நெஞ்சத்
தடையது வாகிய சாதகர் தாமே. 16
- 1141 தாமே லுறைவிட மாறித ழானது
பார்மே லிதழ்பதி னெட்டிரு நூறுள
பூமே லுறைகின்ற புண்ணியம் வந்தனள்
பார்மே லுறைகின்ற பைங்கொடி யாளே. 17

- 1142 பைங்கொடி யாளும் பரம னிருந்திடத்
திண்கொடி யாகத் திகழ்தரு சோதியாம்
விண்கொடி யாகி விளங்கி வருதலாற்
பெண்கொடி யாக நடந்த துலகே. 18
- 1143 நடந்தது வம்மலர் நாலுட னஞ்சா
யிருந்தனர் கன்னிக ளெட்டுட னென்றாய்ப்
படர்ந்தது தன்வழி பங்கயத் துள்ளே
தொடர்ந்தது வுள்வழிச் சோதி யடுத்தே. 19
- 1144 அடுக்குந் தாமரை யாதி யிருப்பிட
மெடுக்குந் தாமரை யிலக்கத் துள்ளது
மடுக்குந் தாமரை மத்தகத் தேசெல
முடுக்குந் தாமரை முச்சது ரத்ததே. 20
- 1145 முச்சது ரத்தே யெழுந்த முளைச்சுட
ரெச்சது ரத்து மிடம்பெற வேடிடக்
கைச்சது ரத்துக் கடந்து ளொளிபெற
வெச்சது ரத்து மிருந்தன டானே. 21
- 1146 இருந்தன டன்முக மாறெடு நாலாய்ப்
பரந்தன வாயு திசைதிசை தோறுங்
குவிந்தன முத்தின் முகவொளி நோக்கி
நடந்தது தேற லதோமுக மம்பே. 22
- 1147 அம்பன்ன கண்ணி யரிவை மனோன்மனி
கொம்பன்ன நுண்ணிடைக் கோதை குலாவிய
செம்பொன்செய் யாக்கை செறிகமழ் நாடொறு
நம்பீன நோக்கி நவிலுகின் றாளே. 23
- 1148 நவிலும் பெருந்தெய்வ நான்மறைச் சத்தி
துகிலுழை யாடை நிலம்பொதி பாத
மகிலமு மண்ட முழுதுஞ்செம் மாந்து
புகலுமுச் சோதி புனையநிற் பாளே. 24

- 1149 புனையவல் லாள்புவ னத்திறை யெங்கள்
வனையவல் லாளண்ட கோடிக ளுள்ளே
புனையவல் லாண்மண்ட லத்தொளி தன்னை
புனையவல் லாளையும் போற்றியென் பேனே. 25
- 1150 போற்றியென் பேன்புவ னைதி யம்மையென்
னாற்றலு னிற்கு மருந்தவப் பெண்பிள்ளை
சீற்றங் கடிந்த திருநுதற் சேயிழை
கூற்றந் தூரக்கின்ற கோள்பைந் தொடியே. 26
- 1151 தொடியார் தடக்கைச் சுகோதய சுந்தரி
வடிவார் திரிபுரை யாமங்கை கங்கைச்
செடியார் வினகெடச் சேர்வரை யென்றென்
றடியார் வினகெடுத் தாதிபு மாமே. 27
- 1152 மெல்லிசைப் பாவை வியோமத்தின் மென்கொடி
பல்லிசைப் பாவை பயன்றரு பைங்கொடி
புல்லிசைப் பாவையைப் போகத் தூரந்திட்டு
வல்லிசைப் பாவை மனம்புகுந் தாளே. 28
- 1153 தாவித் தவப்பொரு டானவ னெம்மிறை
பாவித் துலகம் படைக்கின்ற காலத்து
மேவிப் பராசத்தி மேலொடு கீழ்த்தொடர்ந்
தாவிக்கு மப்பொரு டாமது தானே. 29
- 1154 அதுவிது வென்பா ரவனை யறியார்
கதிவர நின்றதோர் காரணங் காணார்
மதுவிரி பூங்குழன் மாமங்கை நங்கை
திதமது வுன்றாக டேர்ந்தவர் தாமே. 30

8. ஆதாரவாதேயம்

- 1155 நாலித ழாறி லவிர்ந்தது தொண்ணூறு
தானித ழானவை நாற்பத்து நாலுள
பாலித ழானவப் பங்கய மூலமாய்த்
தானித ழாகித் தரித்திருந் தாளே. 1

- 1156 தரித்திருந் தாளவ டன்னொளி நோக்கி
விரித்திருந் தாளவள் வேதப் பொருளைக்
குறித்திருந் தாளவள் கூறிய வைந்து
மறித்திருந் தாளவள் மாதூநல் வாளே. 2
- 1157 மாதூநல் லாளு மணை னிருந்திடப்
பாதிநல் லாளும் பகவரு மானது
சோதிநல் லாளேத் துணைப்பெய்ய வல்லிரேல்
வேதனை தீர்தரும் வெள்ளடை யாமே. 3
- 1158 வெள்ளடை யானிரு மாமிசு மாமலக்
கள்ளடை யாரக் கமழ்குழ லார்மன
மள்ளடை யானும் வகைத்திற மாய்நின்ற
பெண்ணொரு பாகம் பிறவிபெண் ணாமே. 4
- 1159 பெண்ணொரு பெண்ணைப் புணர்ந்திடும் பேதமை
பெண்ணிடை யானும் பிறந்து கிடந்தது
பெண்ணுடை யானென் பிறப்பறிந் தீர்க்கின்ற
பெண்ணுடை யாணிடைப் பேச்சற்ற வாரே. 5
- 1160 பேச்சற்ற நற்பொருள் காணும் பெருந்தகை
மாச்சற்ற சோதி மனோன்மனி மங்கையாங்
காச்சற்ற சோதி கடவு ளுடன்புணர்ந்
தாச்சென்ற னுட்புகுந் தாலிக்குந் தானே. 6
- 1161 ஆலிக்குங் கன்னி யருமை மனோன்மனி
பாலித் துலகிற் பரந்துபெண் ணாகும்
வேலைத் தலைவியை வேத முதல்வியைப்
பாலித் தொருவ னுகந்துநின் றானே. 7
- 1162 உகந்துநின் றுளம்பி யொண்ணுதற் கண்ணே
டுகந்துநின் றுளம் முழைபுக நோக்கி
யுகந்துநின் றுளில் வுலகங்க ளெல்லா
முகந்துநின் றுளவ டன்றெ டொகுத்தே. 8

- 1163 குத்து முலைச்சி குழைந்த மருங்கின
டுத்தி விரிந்த சுணங்கின ருமொழி
புத்தகச் சீறடிப் பாவை யுணர்வினைத்
தொத்த கருத்தது சொல்லகி லேனே. 9
- 1164 சொல்லவொண் னாத வழற்பொதி மண்டலஞ்
சொல்லவொண் னாது திகைத்தங் கிருப்பார்கள்
வெல்லவொண் னாத வினைத்தனி நாயகி
மல்லவொண் னாத மனோன்மனி தானே. 10
- 1165 தானே யிருநிலந் தாங்கிவிண் ணய்நிற்குந்
தானே சுடுமங்கி ஞாயிருந் திங்களுந்
தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந்
தானே வடவரைத் தண்கடற் கண்ணே. 11
- 1166 கண்ணுடை யானைக் கலந்தங் கிருந்தவர்
மண்ணுடை யாரை மனிதிற் கூட்டொண்ப்
பண்ணுடை யார்கள் பதைப்பற் றிருந்தவர்
விண்ணுடை யார்களை மேலுறக் கண்டே. 12
- 1167 கண்டெண் டிசையுங் கலந்து வருங்கன்னி
பண்டெண் டிசையும் பராசத்தி யாய்நிற்கும்
விண்டெண் டிசையும் விரைமலர்க் கைக்கொண்டு
தொண்டெண் டிசையுந் தொழநின்ற கன்னியே. 13
- 1168 கன்னி யொளியென நின்றவிச் சந்திரன்
மன்னி யிருக்கின்ற மானிகை செந்நிறஞ்
சென்னி யிருப்பிடஞ் சேர்பதி னூறுடன்
பன்னி யிருப்பப் பராசத்தி யாமே. 14
- 1169 பராசத்தி யென்றென்று பல்வகை யாலுந்
தராசத்தி யான தலைப்பிர மாணி
யிராசத்தி யாமள வாகமத் தாளாகுங்
குராசத்தி கோலம் பலவுணர்ந் தேனே. 15

- 1170 உணர்ந்துல கேழையும் யோகினி சத்தி
யுணர்ந்துயி ராய்நிற்கு முன்னத னீசன்
புணர்ந்தொரு காலத்துப் போகம தாகி
யிணைந்து பரமென் றிசைந்திருந் தானே. 16
- 1171 இதுவப் பெருந்தகை யெம்பெரு மானும்
பொதுவக் கலவியும் போகமு மாகி
மதுவக் குழலி மனோன்மனி மங்கை
யதுவக் கலவியு ளாயுழி யோகமே. 17
- 1172 யோக நற்சத்தி யொளிபீடந் தானாகும்
யோகநற் சத்தி யொளிமுகந் தெற்காகும்
யோகநற் சத்தி யுதர நடுவாகும்
யோகநற் சத்திதா ளுத்தரந் தேரே. 18
- 1173 தேர்ந்தெழு மேலாஞ் சிவனங்கி யோடுற
வார்ந்தெழு மாயையு மந்தம தாய்நிற்கு
மோர்ந்தெழு விந்துவு நாதமு மோங்கிடக்
கூர்ந்தெழு கின்றனள் கோல்வளே தானே. 19
- 1174 தானான வாறெட்ட தாம்பரைக் குண்மிசை
தானான வாறுமீ ரேழுஞ் சமைகலை
தானான விந்து சுகமே பரமெனுந்
தானும் பரவாத னையெனத் தக்கதே. 20
- 1175 தக்க பராவித்தை தானிரு பானேழிற்
றக்கெழு மோருத் திரஞ்சொல்லச் சொல்லவே
மிக்கிடு மென்சத்தி வெண்ணிற முக்கண்ணி
தொக்கக்கதை யோடுதோண் முத்திரை யாளே. 21
- 1176 முத்திரை மூன்றின் முடிந்தமெய்ஞ் ஞானத்தா
ளத்துவ மாயல்ல வாய சுகலத்தள்
வைத்த பராபர னாய பராபரை
சத்தியு மானந்த சத்தியுங் கொங்கே. 22

- 1177 கொங்கீன்ற கொம்பின் குரும்பைக் குலாங்கன்னி
பொங்கிய குங்குமத் தொளி பொருந்தின
ளங்குச பாச மெனுமகி லங்கனி
தங்கு மவண்மனை தானறி வாயே. 23
- 1178 வாயு மனமுங் கடந்த மனோன்மனி
பேயுங் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்பிள்ளை
யாயு மறிவுங் கடந்த வரனுக்குத்
தாயு மகளுநற் றரமு மாமே. 24
- 1179 தாரமு மாகுவ டத்துவ மாய்நிற்பள்
காரண காரிய மாகுங் கலப்பினள்
பூரண விந்து பொதிந்த புராதனி
பாரள வாந்திசை பத்துடை யாளே. 25
- 1180 பத்து முகமுடை யாணம் பராசத்தி
வைத்தன ளாறங்க நாலுடன் றுன்வேத
மொத்தன ளாதார மொன்றுட னேங்கியே
நித்தமாய் நின்றொளந் நேரிழை கூரே. 26
- 1181 கூரியல் கண்ணி குலாய புருவத்தள்
சீரிய ளாயுல கேழுந் திகழ்ந்தவ
ளாரிய நங்கை யமுத பயோதரி
பேருயி ராளி பிறிவறுத் தாளே. 27
- 1182 பிறிவின்றி நின்ற பெருந்தகைப் பேதை
குறியொன்றி நின்றிடுங் கோமளக் கொம்பு
பொறியொன்றி நின்று புணர்ச்சிசெய் தாங்கே
யறியொன்ற நின்றன ளாருயி ருள்ளே. 28
- 1183 உள்ளத்தி னுள்ளே யுடனிருந் தைவர்தங்
கள்ளத்தை நீக்கிக் கலந்துட னேபுல்கிக்
கொள்ளத் தவநெறி கூடிய வின்பத்து
வள்ளற் றலைவி மருட்டிப் புரிந்தே. 29

- 1184 புரிந்தருள் செய்கின்ற போகமா சத்தி
யிருந்தருள் செய்கின்ற வின்ப மறியார்
பொருந்தி யிருந்த புதல்வி பூவண்ணத்
திருந்த விலக்கி லினிதிருந் தாளே. 30
- 1185 இருந்தன னேந்திழை யென்னுள்ள மேவித்
திருந்து புணர்ச்சியிற் றேர்ந்துணர்ந் துன்னி
நிரந்தர மாகிய நிரதி சயமொடு
பொருந்த விலக்கின் புணர்ச்சி யதுவே. 31
- 1186 அதுவிது வென்னு மவாவினை நீக்கித்
துதியது செய்து சுழியுற நோக்கில்
விதியது தன்னையும் வென்றிட லாகு
மதிமல ராள்சொன்ன மண்டல மூன்றே. 32
- 1187 மூன்றுள மண்டல மோகினி சேர்விட
மேன்றுள வீரா றெழுசுலை யுச்சியிற்
றேன்று மிலக்குற லாகுதன் மாமாயை
யேன்றன னேழிரண் டிந்துவோ டிறே. 33
- 1188 இந்துவி னின்றெழு நாதம் மிரவிபோல்
வந்துபின் னாக்கின் மதித்தெழுங் கண்டத்தி
லுந்திய சோதி யிதயத் தெழுமொலி
யிந்துவின் மேலுற்ற வீறது தாளே. 34
- 1189 ஈறது தான்முத லெண்ணிரண் டாயிர
மாறுத லின்றி மனோவச மாயெழிற்
றாறுது செய்யுள் சுகந்தச் சுழியது
பேறது செய்து பிறந்திருந் தாளே. 35
- 1190 இருந்தன னேந்திழை யீறதி லாகத்
திருந்திய வானந்தன் செந்நெறி நண்ணிப்
பொருந்து புவனங்கள் போற்றிசெய் தேத்தி
வருந்த விருந்தனண் மங்கைநல் லாளே. 36

- 1191 மங்கையு மாரனுந் தம்மொடு கூடிநின்
றங்குலி கூடி யகம்புறம் பார்த்தனர்
கொங்கைநல் லாளுங் குமாரர்க ளேவருந்
தங்களின் மேவிச் சடங்குசெய் தாரே. 37
- 1192 சடங்கது செய்து தவம்புரி வார்கள்
கடந்தனி னுள்ளே கருதுவ ராகிற்
றொடர்ந்தெழு சோதி துணைவழி யேறி
யடங்கிடு மன்பின தாயிழை பாலே. 38
- 1193 பாலித் திருக்கும் பனிமல ராறினு
மாலித் திருக்கு மவற்றி னகம்படி
சீலத்தை நீக்கத் திகழ்ந்தெழு மந்திர
மூலத்து மேலது முத்தது வாமே. 39
- 1194 முத்து வதனத்தி முகந்தொறு முக்கண்ணி
சத்தி சதிரி சகளி சடாதரி
பத்துக் கரத்தி பராபரன் பைந்தொடி
வித்தகி யென்னுள்ள மேவிநின் றுளே. 40
- 1195 மேவிய மண்டல மூன்றுடன் கீழெரி
தாவிய நற்பதத் தண்மதி யங்கதிர்
மூவருங் கூடி முதல்வியார் முன்னிற்பா
ரோவினு மேவிடு முள்ளொளி யாமே. 41
- 1196 உள்ளொளி மூவிரண் டோங்கிய வங்கங்கள்
வெள்ளொளி யங்கியின் மேவி யவரொடுங்
கள்ளவிழ் கோனைக் கலந்துட னேநிற்குங்
கொள்ள விசுத்திக் கொடியமு தாமே. 42
- 1197 கொடியதி ரேகை குருவுள் ளிருப்பப்
படியது வாருணைப் பைங்கழ லீசன்
வடிவது வானந்தம் வந்து முறையே
யிடுமுத லாறங்க மேந்திழை யாளே. 43

- 1198 ஏந்திழை யாளு மிறைவர்கண் மூவருங்
காந்தார மாறுங் கலைமுத லீரெட்டு
மாந்த குளத்தியு மந்திர ராயுவுஞ்
சார்ந்தன ரேத்த விருந்தனள் சத்தியே. 44
- 1199 சத்தியென் பானொரு சாதகப் பெண்பிள்ளை
முத்திக்கு நாயகி யென்ப தறிகிலர்
பத்தியைப் பாழி லுகுத்தவப் பாவிகள்
சுத்திய நாய்போற் கதறுகின் றுரே. 45
- 1200 ஆரே திருவின் றிருவடி காண்பர்க
ணேரே நின்றேதி நினைவல் வார்க்குக்
காரே குழலி கமல மலரன்ன
சீரேயுஞ் சேவடி சிந்தைவைத் தாளே. 46
- 1201 சிந்தையில் வைத்துச் சிராதியி லேவைத்து
முந்தையில் வைத்துத்தம் மூலத்தி லேவைத்து
நிந்தையில் வையா நினைவதி லேவைத்துச்
சந்தையில் வைத்துச் சமாதிசெய் வீரே. 47
- 1202 சமாதி செய்வார்கட்குத் தான்முத லாகிச்
சிவாதி யிலாருஞ் சிலேருத லாளை
நவாதி யிலாத நயந்தது வோதி
லுவாதி யவளுக் குறைவில தாமே. 48
- 1203 உறைபதி தோறு முறைமுறை மேவி
நறைகமழ் கோதையை நாடொறு நண்ணி
மறையுட னேநிற்கு மற்றுள்ள நான்கு
மிறைதினைப் போதினி லெய்திட லாமே. 49
- 1204 எய்திட லாகு மிருவினை யின்பயன்
கொய்தளிர் மேனி குமரி குலாங்கன்னி
மைதவழ் கண்ணினன் மாரிதூர்க் கையொடு
கைதவ மின்றிக் கருத்துறு மாறே. 50

- 1205 கருத்துறுங் காலங் கருது மனமுந்
திருத்தி யிருந்தவை சேரு நிலத்து
வொருத்தியை யுன்னி யுணர்ந்திடு மண்மே
லிருத்திடு மெண்குண மெய்தலு மாமே. 51
- 1206 ஆமையொன் றேறி யகம்படி யானென
வோமவென் றேதியெம் முள்ளொளி யாய்நிற்குந்
தாம நறுங்குழற் றையலைக் கண்டபின்
சோம நறுமலர் சூடிநின் றுளே. 52
- 1207 சூடிடு மங்குச பாசத் துணைவழி
கூடு மிருவளைக் கோலக்கைக் குண்டிகை
நாடு மிருபத நன்னெடு ருத்திர
மாடிடுஞ் சீர்புனை யாடக மாமே. 53
- 1208 ஆமயன் மாலர னீசன் சதாசிவன்
றமடி சூடிநின் றெய்தினர் தம்பதங்
காமனுஞ் சாம னிரவி கனலுடன்
சோமனும் வந்தடி சூடநின் றுளே. 54
- 1209 சூடு மிளம்பிறை சூலி கபாலினி
நீடு மிளங்கொடி நிம்மலி நேரிழை
நாடி நடுவிடை ஞான முருவநின்
றடு மதன்வழி யண்ட முதல்வியே. 55
- 1210 அண்ட முதலா யவனி பரியந்தங்
கண்டதொன் றில்லை கனங்குழை யல்லது
கண்டனும் கண்டியு மாகிய காரணங்
குண்டிகை கோளிகை கண்டத னுலே. 56
- 1211 ஆலமுண் டானமு தாங்கவர் தம்பதஞ்
சாலவந் தெய்துந் தவத்தின்பந் தான்வருங்
கோலிவந் தெய்துங் குவிந்தபத வையோ
டேலவந் தீண்டி யிருந்தனண் மேலே. 57

- 1212 மேலா மருந்தவ மேன்மேலும் வந்தெய்தக்
காலால் வருந்திக் கழிவர் கணத்திடை
நாலா நளிநநின் நேத்திநட் டுச்சிதன்
மேலா மெழுத்தின ளாமத்தி னுளே. 58
- 1213 ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தின
ளோமத்தி லேயு மொருத்தி பொருந்தின
னை நமசிவ வென்றிருப் பார்க்கு
நேமத் துணைவி நிலாவிநின் றுளே. 59
- 1214 நிலாமய மாகிய நீள்படி கத்தின்
சிலாமய மாகுஞ் செழுந்தர ளத்தின்
சலாமய மாகுஞ் சரிசூழற் கோதை
சலாமய மாகக் கலந்துநின் றுளே. 60
- 1215 கலந்துநின் றுள்கன்னி காதல னேடுங்
கலந்துநின் றுளயிரிக் கற்பனை யெல்லாங்
கலந்துநின் றுள்கலை ஞானாங்க ளெல்லாங்
கலந்துநின் றுள்கன்னி காலமு மாயே. 61
- 1216 காலவி யெங்குங் கருத்து மருத்தியுங்
கூலவி யொன்றாகுங் கூட லிழைத்தனண்
மாலினி மாகுலி மந்திர சண்டிகை
பாலினி பாலவன் பாகம தாமே. 62
- 1217 பாகம் பராசக்தி பைம்பொன் சடைமுடி
யேக மிருதய மீரைந்து திண்புய
மோக முகமைந்து முக்கண் முகந்தொறு
நாக முரித்து நடஞ்செய்யு நாதர்க்கே. 63
- 1218 நாதனு நாலொன் பதின்மருங் கூடிநின்
றேதிடுங் கூட்டங்க ளோரைந் துளவவை
வேதனு மீரொன்ப தின்மரு மேவநின்
றதியு மந்தமு மாகிநின் றுளே. 64

- 1219 ஆகின்ற நாள்கலை யைம்பத் தொருவர்க
ளாகிநின் றுர்களி லாருயி ராமவ
ளாகிநின் றுளுட னாகிய சக்கரத்
தாகிநின் றுவை னாயிழை பாடே. 65
- 1220 ஆயிழை யாளொடு மாதிப் பரமிட
மாயதொ ரண்டவை யாறு மிரண்டுள
வாய மனந்தொ றறுமுக மவைதனி
லேயவார் குழலி யினிதுநின் றுளே. 66
- 1221 நின்றன ணேரிழை யோடுட னேர்பட
வின்றெ னகம்படி யேழு முயிர்ப்பெய்துந்
துன்றிய வோரொன் பதின்மருள் சூழலு
ளொன்றுயர் வோதி யுணர்ந்துநின் றுளே. 67
- 1222 உணர்ந்தெழு மந்திர மோமெனு முள்ளே
மணந்தெழு மாங்கதி யாகிய தாகுங்
குணர்ந்தெழு சூதனுங் சூதியுங் கூடிக்
கணந்தெழுங் காணுமக் காழுகை யாமே. 68
- 1223 ஆமது வங்கியு மாதியு மீசனு
மாமது மண்டல மாருத மாதியு
மேமது சீவன் சிகைபங் கிருண்டிடக்
கோமலர்க் கோதையுங் கோதண்ட மாகுமே. 69
- 1224 ஆகிய கோதண்டத் தாகு மனோம்னி
யாகிய வைம்பத் துடனே யடங்கிடு
மாகும் பராபரை யோடப் பரையவ
ளாகு மவளைங் கருமத்த டானே. 70
- 1225 தானிகழ் மோகினி சார்வான யோகினி
போன மயமுடை யாரடி போற்றுவ
ரான வராவியி னாகிய வச்சிவந்
தானும் பரசிவ மேலது தானே. 71

- 1226 தானந்த மேலே தருஞ்சிகை தன்னுட
னானந்த மோகினி யம்பொற் றிருவொடு
மோனையில் வைத்து மொழிதரு கூறது
வானவை யோமெனு மவ்வுயிர் மார்க்கமே. 72
- 1227 மார்க்கங்க ளீன்ற மனோன்மனி மங்கலி
யார்க்கு மறிய வரியா ளவளாகும்
வாக்கு மனமு மருவியொன் ருய்விட்ட
நோக்கும் பெருமைக்கு நுண்ணறி வாமே. 73
- 1228 நுண்ணறி வாகு நுழைபுலன் மாந்தர்க்குப்
பின்னறி வாகும் பிரானறி வத்தடஞ்
சென்னெறி யாகுஞ் சிவகதி சேர்வார்க்குத்
தன்னெறி யாவது சன்மார்க்க மாமே. 74
- 1229 சன்மார்க்க மாகச் சமைதரு மார்க்கமுந்
துன்மார்க்க மானவை யெல்லாந் துரந்திடு
நன்மார்க்கத் தேவரு நன்னெறி யாவதுஞ்
சன்மார்க்கத் தேவியுஞ் சத்தியென் பானே. 75
- 1230 சத்தியு நானுஞ் சயம்புவு மல்லது
முத்தியை யாரு முதலறி வாரில்லை
யத்திமேல் வித்திடி லத்தி பழுத்தக்கான்
மத்தியி லேற வழியது வாமே. 76
- 1231 அதுவிது வென்றவ மேகழி யாதே
மதுவிரி பூங்குழன் மங்கைநல் லாளீடப்
பதிமது மேவிப் பணியவல் லார்க்கு
விதிவழி தன்னையும் வென்றிட லாமே. 77
- 1232 வென்றிட லாகும் விதிவழி தன்னையும்
வென்றிட லாகும் வினைப்பெரும் பாசத்தை
வென்றிட லாகும் விழைபுலன் றன்னையும்
வென்றிடு மங்கைதன் மெய்யுணர் வோர்க்கே. 78

- 1233 ஓரைம்ப தின்மரு ளொன்றியே நின்றது
பாரம் பரியத்து வந்த பரமிது
மாரங் குழலாளு மப்பதி தானுமுன்
சாரும் பதமிது சத்திய மாமே. 79
- 1234 சத்தியி னேடு சயம்புவு நேர்படில்
வித்தது வின்றியே யெல்லாம் விளந்தன
வத்தகை யாகிய வைம்பத் தொருவருஞ்
சித்தது மேவித் திருந்திடு வாரே. 80
- 1235 திருந்து சிவனுஞ் சிலைநுத லாளும்
பொருந்திய வானவர் போற்றிசெய் தேத்த
வருந்திட வவ்விட மாரமு தாக
விருந்தன டானங் கிளம்பிறை யென்றே. 81
- 1236 என்று மெழுகின்ற வேரினை யெய்தின
ரன்றது வாகுவர் தார்குழ லாளொடு
மன்றரு கங்கை மதியொடு மாதவர்
துன்றிய தாரகை சோதிநின் றுளே. 82
- 1237 நின்றன ணேரிழை யாளொடு நேர்பட
வொன்றிய வுள்ளொளி யாலே யுணர்ந்தது
சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வேண்டிய
துன்றிடு ஞானங்க டோன்றிடுந் தானே. 83
- 1238 தோன்றிடும் வேண்டிரு வாகிய தூய்நெறி
யீன்றிடு மாங்கவ ளெய்திய பல்கலை
மான்றரு கண்ணியும் மாரனும் வந்தெதிர்
சான்றது வாகுவர் தாமவ ளாயுமே. 84
- 1239 ஆயு மறிவுங் கடந்தணு வாரணி
மாயம தாகி மதோமதி யாயிடுஞ்
சேய வரிவை சிவானந்த சுந்தரி
நேயம தானெறி யாகிநின் றுளே. 85

- 1240 நெறியது வாய்நின்ற நேரிழை யாளீடப்
பிறிவது செய்யாது பிஞ்ஞுக னோடுங்
குறியது கூடிக் குறிக்கொண்டு நோக்கு
மறிவொடு மாங்கே யடங்கிட லாமே. 86
- 1241 ஆமயன் மாலர னீசன்மா லாங்கதி
யோமய மாகிய வொன்பது மொன்றிடத்
தேமய னானந் தெனான வென்றிடு
மாமய மானது வந்தெய்த லாமே. 87
- 1242 வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவ
ரிந்து முதலாக வெண்டிசை யோர்களுங்
கொந்தணி யுங்குழ லாளொடு கோனையும்
வந்தீன செய்யும் வழிநவில் வீரே. 88
- 1243 நவிறுநன் மந்திர நன்மலர் தூபங்
கவற்றிய கந்தங் கவர்ந்தெரி தீபம்
பயிற்று முலகினிற் பார்ப்பதி பூசை
யவிக்கொண்ட சோதிக்கோ ரர்ச்சீன தானே. 89
- 1244 தாங்கி யுலகிற் றரித்த பராபர
னொங்கிய காலத் தொருவ னுலப்பிலி
பூங்கிளி தங்கும் புரிசூழ லாளன்று
பாங்குட னேற்பப் பராசத்தி போற்றே. 90
- 1245 பொற்கொடி மாதர் புனைகழ லேத்துவ
ரற்கொடி மாதுமை யார்வத் தலைமக
ணற்கொடி மாதை நயனங்கண் மூன்றுடை
விற்கொடி மாதை விரும்பி விளங்கே. 91
- 1246 விளங்கொளி யாய விரிசுடர் மாலே
துளங்கு பராசத்தி தூங்கிரு ணீங்கக்
களங்கொண் மணியுடன் காம வினோத
முளங்கொ ளிலம்பிய மொன்று தொடரே. 92

- 1247 தொடங்கி யுலகினிற் சோதி மணை
 னடங்கி யிருப்பதென் னன்பின் பெருமை
 விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கங்கை
 யொடுங்கி யுமையொடு மொருரு வாமே. 93
- 1248 உருவம் பலவுயி ராய்வல்ல நந்தி
 தெருவம் புகுந்தமை தேர்வுற நாடிற்
 புரிவளைக் கைச்சியெம் பொன்னணி மாதை
 மருவி யிறையவன் மகிழ்வன மாயமே. 94
- 1249 மாயம் புணர்க்கும் வளர்சடை யானடித்
 தாயம் புணர்க்குஞ் சலந்தி யமலனைக்
 காயம் புணர்க்குங் கலவியுண் மாசத்தி
 யாயம் புணர்க்குமவ் வியோனியு மாமே. 95
- 1250 உணர்ந்தொழிந் தேனவ னாமெங்க ளீசனைப்
 புணர்ந்தொழிந் தேன்புவ னபதி யாரை
 யனைந்தொழிந் தேனெங்க ளாதிதன் பாதம்
 பிணைந்தொழிந் தேன்ற னருள்பெற்ற வாரே. 96
- 1251 பெற்றுள் பெருமை பெரிய மனோன்மனி
 நற்று ளிறைவனே நன்பய னெயென்பர்
 கற்று னறியுங் கருத்தறி வார்கட்குப்
 பொற்று ளுலகம் புகறனி யாமே. 97
- 1252 தனிநாய கன்றனே டென்னெஞ்ச நாடி
 யினியா ரிருப்பிட மேழுல கென்பர்
 பனியான் மலர்ந்தபைம் போதுகை யேந்தி
 கனியாய் நினைவதென் காரண மம்மையே. 98
- 1253 அம்மனை யம்மை யரிவை மனோன்மனி
 செம்மனை செய்து திருமங்கை யாய்நிற்கு
 மிம்மனை செய்த விருநில மங்கையு
 மம்மனை யாதி யமர்ந்துநின் றுளே. 99

- 1254 அம்மையு மத்தனு மன்புற்ற தல்லது
வம்மையு மத்தனு மாரறி வாரென்னை
யம்மையொ டத்தனு மியானு முடனிருந்
தம்மையொ டத்தனை யான்புரிந் தேனே. 100

9. ஏரொளிச் சக்கரம்

- 1255 ஏரொளி யுள்ளெழு தாமரை நாலித
ழேரொளி விந்துவி னெழு நாதமா
மேரொளி யக்கலை யெங்கு நிறைந்தபி
னேரொளிச் சக்கர மந்நடு வன்னியே. 1
- 1256 வன்னி யெழுத்தவை மாபல முள்ளன
வன்னி யெழுத்தவை வானுற வோங்கின
வன்னி யெழுத்தவை மாபெருஞ் சக்கரம்
வன்னி யெழுத்திடு வாறது சொல்லுமே. 2
- 1257 சொல்லிய விந்துவு மீராறு நாதமாஞ்
சொல்லிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தாவன
சொல்லிடு நூறெடு நாற்பத்து நாலுரு
சொல்லிடு சக்கர மாய்வரு மேலதே. 3
- 1258 மேல்வரும் விந்துவு மவ்வெழுத் தாய்விடு
மேல்வரு நாதமு மோங்கு மெழுத்துடன்
மேல்வரு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரின்
மேல்வருஞ் சக்கர மாய்வரு ஞாலமே. 4
- 1259 ஞாலம தாக விரிந்தது சக்கர
ஞாலம தாய்விடும் விந்துவு நாதமு
ஞாலம தாயிடு மப்பதி யோசனை
ஞாலம தாக விரிந்த தெழுத்தே. 5

1260	விரிந்த வெழுத்தது விந்துவு நாதமும் விரிந்த வெழுத்தது சக்கர மாக விரிந்த வெழுத்தது மேல்வரும் பூமி விரிந்த வெழுத்தினி லப்புற மப்பே.	6
1261	அப்பது வாக விரிந்தது சக்கர மப்பினி லப்புற மவ்வன லாயிடு மப்பினி லப்புற மாருத மாயெழ வப்பினி லப்புற மாகாச மாமே.	7
1262	ஆகாச வக்கர மாவது சொல்லிடி லாகாச வக்கரத் துள்ளே யெழுத்தவை யாகாச வவ்வெழுத் தாகிச் சிவானந்த மாகாச வக்கர மாவ தறிமினே.	8
1263	அறிந்திடு சக்கர மையஞ்சு விந்து வறிந்திடுஞ் சக்கர நாத முதலா வறிந்திடு மவ்வெழுத் தப்பதி யோர்க்கு மறிந்திடு மப்பக லோனில யாமே.	9
1264	அம்முத லாறுமவ் வாதியெழுத் தாகு மம்முத லாறுமவ் வம்மை யெழுத்தாகு மம்முத னாலு மிருநடு வன்னியே யிம்முத லாகு மெழுத்தவை யெல்லாம்.	10
1265	எழுத்தவை நூறெடு நாற்பத்து நாலு மெழுத்தவை யாறது வந்நடு வன்னி யெழுத்தவை யந்நடு வச்சுட ராகி யெழுத்தவை தான்முத லந்தமு மாமே.	11
1266	அந்தமு மீறு முதலா னவையற வந்தமு மப்பதி னெட்டுட னாதலா யந்தமு மப்பதின் மூன்றி லமர்ந்தபி னந்தமு மிந்துகை யாருட மானதே.	12

- 1267 ஆவின மானவை முந்நூற் றறுபது
 மாவின மப்பதி ழைந்தின மாயுறு
 மாவின மப்பதி னெட்டுட னாயுறு
 மாவின மக்கதி ரோன்வர வந்ததே. 13
- 1268 வந்திடு மாகாச மாறது நாழிகை
 வந்திடு மக்கர முப்பதி ராசியும்
 வந்திடு நாளது முந்நூற் றறுபதும்
 வந்திடு மாண்டு வகுத்துரை யவ்வியே. 14
- 1269 அவ்வின மூன்றுமவ் வாடது வாய்வரு
 மெவ்வின மூன்றுங் கிளர்தரு வேரதாஞ்
 செவ்வின மூன்றுந் தழைத்திடுந் தண்டதா
 மிவ்வின மூன்று மிராசிக ளெல்லாம். 15
- 1270 இராசியுட் சக்கர மெங்கு நிறைந்தபி
 னிராசியுட் சக்கர மென்றறி விந்துவா
 மிராசியுட் சக்கர நாதமு மொத்தபி
 னிராசியுட் சக்கர நின்றிடு மாறே. 16
- 1271 நின்றிடு விந்துவென் றுள்ள வெழுத்தெலா
 நின்றிடு நாதமு மோங்கு மெழுத்துட
 னின்றிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரி
 னின்றிடு மப்புறந் தாரகை யானதே. 17
- 1272 தாரகை யாகச் சமைந்தது சக்கரந்
 தாரகை மேலோர் தழைத்தது பேரொளி
 தாரகை சந்திர னற்பக லோன்வரத்
 தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே. 18
- 1273 கண்டிடு சக்கரம் விந்து வளர்வதாங்
 கண்டிடு நாதமுந் தன்மே லெழுந்திடக்
 கண்டிடு வன்னிக் கொழுந்தன வொத்தபின்
 கண்டிடு மப்புறங் காரொளி யானதே. 19

- 1274 காரொளி யண்டம் பொதிந்துல கெங்கும்
பாரொளி நீரொளி சாரொளி காலொளி
வானொளி யொக்க வளர்ந்து கிடந்துபி
னேரொளி யொன்றாய் நிறைந்தங்கு நின்றதே. 20
- 1275 நின்றது வண்டமு நீளும் புவியெலா
நின்றவில வண்ட நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றவில வண்டமு மூல மலமொக்கு
நின்றவில வண்டம் பலமது விந்துவே. 21
- 1276 விந்துவு நாதமு மொக்க விழுந்திடில்
விந்துவு நாதமு மொக்க விரையதாம்
விந்திற் குறைந்திடு நாத மெழுந்திடில்
விந்துவை யெண்மடி கொண்டது வீசமே. 22
- 1277 வீச மிரண்டுள நாதத் தெழுவன
வீசமு மொன்று விரைந்திடு மேலுற
வீசமு நாதமு மெழுந்துட னெத்தபின்
வீசமும் விந்து விரிந்தது காணுமே. 23
- 1278 விரிந்தது விந்துவுங் கெட்டது வீசம்
விரிந்தது விந்துவு நாதத் தளவினில்
விரிந்தது வட்கட்ட வெட்டெட்டு மாகில்
விரிந்தது விந்து விரையது வாமே. 24
- 1279 விரையது விந்து விளைந்தன வெல்லாம்
விரையது விந்து விளைந்த புயிரும்
விரையது விந்து விளைந்தவிஞ் ஞானம்
விரையது விந்து விளைந்தவன் றுளே. 25
- 1280 விளைந்த வெழுத்தது விந்துவு நாதமும்
விளைந்த வெழுத்தது சக்கர மாகும்
விளைந்த வெழுத்தவை மெய்யினி னிற்கும்
விளைந்த வெழுத்தவை மந்திர மாமே. 26

- 1281 மந்திர சக்கர மானவை சொல்லிடிற்
றந்திரத் துள்ளெழு தோன்றெரி வட்டமாங்
கந்தரத் துள்ளுமி ரேகையி லொன்றிலீல
பந்தம தாகும் பிரணவ முன்னிடே. 27
- 1282 உன்னிட்ட வட்டத்தி லொத்தெழு மந்திரம்
பின்னிட்ட ரேகை பிழைப்பது தானிலீல
தன்னிட் டெழுந்த தகைப்பறப் பின்னிற்கப்
பன்னிட்ட மந்திரம் பார்க்கலு மாமே. 28
- 1283 பார்க்கலு மாகும் பகையறு சக்கரங்
காக்கலு மாகுங் கருத்திற் றடமெங்கு
நோக்கலு மாகு நுணுக்கற்ற நுண்பொரு
ளாக்கலு மாகு மறிந்துகொள் வார்க்கே. 29
- 1284 அறிந்திடுஞ் சக்கர மாத் யெழுத்து
விரிந்திடுஞ் சக்கர மேலெழுத் தம்மை
பரிந்திடுஞ் சக்கரம் பாரங்கி நாலுங்
குவிந்திடுஞ் சக்கரங் கூறலு மாமே. 30
- 1285 கூறிய சக்கரத் துள்ளெழு மந்திர
மாறியல் பாக வமைந்து விரிந்திடுந்
தேறிய வஞ்சுடன் சேர்ந்தெழு மாரண
மாறியல் பாக மதித்துக்கொள் வார்க்கே. 31
- 1286 மதித்திடு மம்மையு மாமாது மாகு
மதித்திடு மம்மையு மங்கன லொக்கு
மதித்தங் கெழுந்தவை காரண மாகிற்
கொதித்தங் கெழுந்தவை கூடகி லாவே. 32
- 1287 கூடிய தம்பனம் மாரண வசிய
மாடியல் பாக வமைந்து செறிந்திடும்
பாடியுள் ளாகப் பகைவரும் வந்துறார்
தேடியுள் ளாகத் தெளிந்துகொள் வார்க்கே. 33

- 1288 தெளிந்திடுஞ் சக்கர மூலத்தி னுள்ளே
யளிந்த வகாரத்தை யந்நடு வாக்கிக்
குளிந்த வரவினைக் கூடியுள் வைத்து
வளிந்தவை யங்கெழு நாடிய காலே. 34
- 1289 காலரை முக்கான் முழுதெனு மந்திர
மாலித் தெழுந்தமைந் தூறி யெழுந்ததாய்ப்
பாலித் தெழுந்து பகையற நின்றபின்
மாலுற்ற மந்திர மாறிக்கொள் வார்க்கே. 35
- 1290 கொண்டவிம் மந்திரங் கூத்த னெழுத்ததாய்ப்
பண்டைய னூவிற் பகையற விண்டபின்
மன்று ணிறைந்த மணிவிளக் காயிடு
மின்று மிதயத் தெழுந்து நமவெனே. 36

10. வயிரவச் சக்கரம்

- 1291 அறிந்த பிரதமையோ டாறு மறிஞ்சு
வறிந்தவச் சத்தமி மேலிவை யுற்ற
மறிந்தவை யொன்றுவிட் டொன்றுபத் தாக
வறிந்து வலமது வாக நடவே. 1
- 1292 நடந்த வயிரவனற் சூல கபாலி
கடந்து பகைவனைக் கண்ணது போக்கித்
தொடர்ந்த வயிரது தொட்டுண்ணும் போழ்து
படர்ந்த வடல்கொடு பந்தாட லாமே. 2
- 1293 ஆமேவப் பூண்டரு ளாதி வயிரவ
னாமே கபாலமுஞ் சூலமுங் கைக்கொண்டங்
காமே தமருக பாசமுங் கையது
வாமே சிரத்தொடு வாளது கையே. 3

- 1294 கையது வாறுங் கருத்தற நோக்கிடு
மெய்யது செம்மை விளங்கு வயிரவன்
றுய்ய ருளத்திற் றுளங்குமெ யுற்றதாய்ப்
பொய்வகை விட்டுநீ பூசனை செய்யே. 4
- 1295 பூசனை செய்யப் பொருந்தியோ ராயிரம்
பூசனை செய்யு மதுவுட னுடுமால்
பூசனை சாந்து சவாது புழுகுநெய்
பூசனை செய்துநீர் பூசலை வேண்டுமே. 5
- 1296 வேண்டிய வாறு கலகமு மாயிடும்
வேண்டிய வாறினுண் மெய்யது பெற்றபின்
வேண்டிய வாறு வரும்வழி நீநட
வேண்டிய வாறது வாகுங் கருத்தே. 6

11. சாம்பவி மண்டலச் சக்கரம்

- 1297 சாம்பவி மண்டலச் சக்கரஞ் சொல்லிடி
லாம்பத மெட்டாக விட்டிடின் மேலதாங்
காண்பதந் தத்துவ நாலு ணயனமு
நாம்பதங் கண்டபி னுடறிந் தோமே. 1
- 1298 நாடறி மண்டல நல்லவிக் குண்டத்துக்
கோடற வீதியுங் கொணர்ந்துள் ளிரண்டழி
பாடறி பத்துட னறு நடுவீதி
யேடற நாலேந் திடவகை யாமே. 2
- 1299 நாலேந் திடவகை யுள்ளதோர் மண்டல
நாலுநல் வீதியு ணல்ல விலிங்கமாய்
நாலுநற் கோணமு நந்நாலி லிங்கமாய்
நாலுநற் பூநடு நண்ணலவ் வாறே. 3

- 1300 ஆறிரு பத்துநா லஞ்செழுத் தஞ்சையும்
வேறுரு வாக விளைந்து கிடந்தது
தேறு நரும்மில் சிவாய நமவென்று
கூறுமின் கூறிற் குறைகளு மில்லையே. 4
- 1301 குறைவது மில்லை குரைகழற் கூடு
மறைவது மாரண மவ்வெழுத் தாகித்
திறமது வாகத் தெளியவல் லாருக்
கிறவில்லை யென்றென் றியம்பினர் காணே. 5
- 1302 காணும் பொருளுங் கருதிய தெய்வமும்
பேணும் பதியும் பெருகிய தீர்த்தமு
மூணு முணர்வு முறக்கமுந் தானாகக்
காணுங் கனகமுங் காரிகை யாமே. 6
- 1303 ஆமே யெழுத்தஞ்சு மாம்வழி யேயாகப்
போமே யதுதானும் போம்வழி யேபோன
னமே நினைத்தன செய்யலு மாகுமப்
பார்மே லொருவர் பகையிலை தானே. 7
- 1304 பகையிலை யென்றும் பணிந்தவர் தம்பா
னகையிலை நாணாளு நன்மைக ளாகும்
வினையிலை யென்றும் விருத்தமு மில்லை
தகையிலை தானுஞ் சலமது வாமே. 8
- 1305 ஆரு முரைசெய்ய லாமஞ் செழுத்தாலே
யாரு மறியாத வானந்த ரூபமாம்
பாரும் விசும்பும் பகலு மதியதி
யூனு முயிரு முணர்வது வாமே. 9
- 1306 உணர்ந்தெழு தந்திர மோமெனு முள்ளே
யனைந்தெழு மாங்கத னாதிய தாகுங்
குணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடிக்
கணந்தெழுங் காணாமக் காழகை யாலே. 10

12. புவனாபதி சக்கரம்

- 1307 ககராதி யோரைந்துங் காணிய பொன்மை
யகராதி யோரா றரத்தமே போலுஞ்
சகராதி யோர்நான்குந் தான்சுத்த வெண்மை
ககராதி மூவித்தை காமிய முத்தியே. 1
- 1308 ஓரி லிதுவே யுரையுமித் தெய்வத்தைத்
தேறிற் பிறிதில்லை யானென்று செப்பக்கேள்
வாரித் திரிகோண மனமின்ப முத்தியுந்
தேரி லறியுஞ் சிவகாயந் தானே. 2
- 1309 ஏக பராசத்தி யீசற்கா மங்கமே
யாகம் பராவித்தை யாமுத்தி சித்தியே
யேகம் பராசத்தி யாகச் சிவகுரு
யோகம் பராசத்தி யுண்மையெட் டாமே. 3
- 1310 எட்டா கியசத்தி யெட்டாகும் யோகத்துக்
கட்டாகு நாதாந்தத் தெட்டுங் கலப்பித்த
தொட்டாத விந்துவுந் தானற் றெழிந்தது
கிட்டா தொழிந்தது கீழான மூடர்க்கே. 4
- 1311 ஏதும் பலமா யிந்திரா சன்னடி
யொதிக் குருவி னுபதேச முட்கொண்டு
நீதங்கு மங்க நியாசந் தனைப்பண்ணிச்
சாதங் கெடச்செம்பிற் சட்கோணந் தானிடே. 5
- 1312 சட்கோணந் தன்னில் ஸ்ரீமஹிரீந் தானிட்டு
வட்கோண மாறின் றலையில்ரீங் காரமிட்
டெக்கோண முஞ்சூழ வெழில்வட்ட மிட்டுப்பின்
மிக்கீரெட் டக்கர மம்முதன் மேலிடே. 6
- 1313 இட்ட விதழ்க ளிடையந்த ரத்திலே
யட்டஹவ் விட்டதின் மேலே யுவ்விட்டுக்
கிட்ட விதழ்களின் மேலே கிரோஞ்சிரோ
மிட்டுவா மத்தாங்கி ரோங்கென்று மேலிடே. 7

- 1314 மேவிய சக்கர மீது வலத்திலே
கோவை யடையவே குரோங்கிரோங் கென்றிட்டுத்
தாவில் ரீங்காரத்தாற் சக்கரஞ் சூழ்ந்து
பூவைப் புவனா பதியைப்பின் பூசியே. 8
- 1315 பூசிக்கும் போது புவனா பதிதன்னை
யாசற் றகத்தினி லாவா கனம்பண்ணிப்
பேசிப் பிரானைப் பிரதிட்டை யதுசெய்து
தேசற் றிடவே தியான மதுசெய்யே. 9
- 1316 செய்ய திருமேனி செம்பட் டுடைதானுங்
கையிற் படையங் குசபாசத் தோடபய
மெய்யி லணிகல மிரத்தின மாமேனி
துய்ய முடியம வயவத்திற் றேற்றமே. 10
- 1317 தோற்போர்வை நீக்கித் துதித்தடை விற்பூசித்துப்
பாற்போ னகமந் திரத்தாற் பயின்றேத்தி
நாற்பால நாரதா யாசவா காவென்று
சீர்ப்பாகச் சேடத்தை மாற்றிப்பின் சேவியே. 11
- 1318 சேவிப்ப தன்முன்னே தேவியையுத் வாகனத்தாற்
பாவித் திதய கமலம் பதிவித்தங்
கியாவார்க்கு மெட்டா வியந்திர ராசனை
நீவைத்துச் சேமி நிலைந்தது தருமே. 12

13. நவாக்கரி சக்கரம்

- 1319 நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்யி
னவாக்கரி யொன்று நவாக்கரி யாக
நவாக்கரி யெண்பத் தொருவகை யாக
நவாக்கரி யக்கிலீ சௌமுத லீறே. 1

- 1320 செளமுத லௌவ்வொடு ஹௌவுட னாங்கிரீம்
கௌவு ஞமையுளுங் கலந்திரீஞ் சிரீமென்
றெவ்வி லெழுங்கிலீ மந்திர பாதமாச்
செவ்வு ளெழுந்து சிவாய நமவெனே. 2
- 1321 நவாக்கரி யாவது நானறி வித்தை
நவாக்கரி யுள்ளெழு நன்மைக ளெல்லா
நவாக்கரி மந்திர நாவுளே யோத
நவாக்கரி சத்தி நலந்தருந் தானே. 3
- 1322 நலந்தரு ஞானமுங் கல்வியு மெல்லா
முரந்தரு வல்வினே யும்மைவிட் டோடுஞ்
சிரந்தரு தீவினே செய்வ தகற்றி
வரந்தரு சோதியும் வாய்த்திடுங் கானே. 4
- 1323 கண்டிடுஞ் சக்கரம் வெள்ளிபொன் செம்பிடை
கொண்டிடு முள்ளே குறித்த வினேகளை
வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி தருவிக்கு
நின்றிடுஞ் சக்கர நீனக்கு மளவே. 5
- 1324 நீனத்திடு மச்சீ மக்கிலீ மீறு
நீனத்திடுஞ் சக்கர மாதியு மீறு
நீனத்திடு நெல்லொடு புல்லினே யுள்ளே
நீனத்திடு மர்ச்சீன நேந்தரு வாளே. 6
- 1325 நேந்தரு மத்திரு நாயகி யானவள்
யாதொரு வண்ண மறிந்திடும் பொற்பூவைக்
கார்தரு வண்ணங் கருதின கைவரு
நார்தரு வண்ண நடத்திடு நீயே. 7
- 1326 நடந்திடும் பாரினி னன்மைக ளெல்லாங்
கடந்திடுங் காலனு மெண்ணிய நாளும்
படர்ந்திடு நாமமும் பாய்கதிர் போல
வடைந்திடு வண்ண மடைந்திடு நீயே. 8

- 1327 அடைந்திடும் பொன்வெள்ளி கல்லுட னெல்லா
மடைந்திடு மாதி யருளுந் திருவு
மடைந்திடு மண்டத் தமர்கள் வாழ்வு
மடைந்திடும் வண்ண மறிந்திடு நீயே. 9
- 1328 அறிந்திடு வார்க ளமரர்க ளாகத்
தெரிந்திடு வானோர் தேவர்க டேவன்
பரிந்திடும் வானவன் பாய்புனல் சூடி
முரிந்திடு வானே முயன்றிடு நீரே. 10
- 1329 நீர்பணி சக்கரம் நேர்தரு வண்ணங்கள்
பாரணி யும்ஹிர் முன்புநீ மீறந்
தாரணி யும்புகழ் தையனல் லாடீனக்
காரணி யும்பொழிற் கண்டுகொ ளீரே. 11
- 1330 கண்டுகொள் ளுந்தனி நாயகி தன்னையு
மொண்டுகொ ளும்முக வசியம தாயிடும்
பண்டுகொ ளும்பர மாய பரஞ்சுடர்
நின்று கொளுநிலை பேறுடை யாளையே. 12
- 1331 பேறுடை யாடன் பெருமையை யெண்ணிடி
னாடுடை யார்களு நம்வச மாகுவர்
மாறுடை யார்களும் வாழ்வது தானிலை
கூறுடை யாளையுங் கூறுமி னீரே. 13
- 1332 கூறுமி னெட்டுத் திசைக்குந் தலைவியை
யாறுமி னண்டத் தமர்கள் வாழ்வென
மாறுமின் வையம் வரும்வழி தன்னையுந்
தேறுமி னாயகி சேவடி சேர்ந்தே. 14
- 1333 சேவடி சேரச் செறிய விருந்தவர்
நாவடி யுள்ளே நவின்றுநின் நேத்துவர்
பூவடி யிட்டுப் பொலிய விருந்தவர்
மாவடி காணும் வகையறி வாரே. 15

- 1334 ஐம்முத லாக வளர்ந்தெழு சக்கர
மைம்முத லாக வமர்ந்திரீ மீறகு
மம்முத லாகி யவர்க்குடை யாடீன
மைம்முத லாக வழத்திடு நீயே. 16
- 1335 வழத்திடு நாவுக் கரசிவ டன்னைப்
பகுத்திடும் வேதமெய் யாகம மெல்லாந்
தொகுத்தொரு நாவிடைச் சொல்ல வல்லாளை
முகத்துளு முன்னெழக் கண்டுகொ ளீரே. 17
- 1336 கண்டவிச் சக்கர நாவி லெழுதிடிற்
கொண்டவிம் மந்திரங் கூத்தன் குறியதா
மன்றினுள் வித்தையு மானுடர் கையதாய்
வென்றிடும் வையக மெல்லியன் மேவியே. 18
- 1337 மெல்லிய லாகிய மெய்ப்பொரு ளாடீனச்
சொல்லிய லாலே தொடர்ந்தங் கிருந்திடும்
பல்லியல் பாகப் பரந்தெழு நாட்பல
நல்லியல் பாலே நடந்திடுந் தானே. 19
- 1338 நடந்திடு நாவினு ணன்மைக ளெல்லாந்
தொடர்ந்திடுஞ் சொல்லொடு சொற்பொரு டானுங்
கடந்திடுங் கல்விக் கரசிவ ளாகப்
படர்ந்திடும் பாரிற் பகையிலீ தானே. 20
- 1339 பகையிலீ கௌமுத லையது வீற
நகையிலீ சக்கர நல்லறி வார்க்கு
மிகையிலீ சொல்லிய பல்லுரு வெல்லாம்
வகையிலீ யாக வணங்கிடுந் தானே. 21
- 1340 வணங்கிடுந் தத்துவ நாயகி தன்னை
நலங்கிடு நல்லுயி ரானவை யெல்லாங்
கலங்கிடுங் காம வெகுளி மயக்கந்
தொடங்கிடுஞ் சொல்லிய சூழ்வினை தானே. 22

- 1341 தானே கழறித் தணியவும் வல்லனாய்த்
தானே நினைத்தவை சொல்லவும் வல்லனாய்த்
தானே தனிநடங் கண்டவ டன்னைபுந்
தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே. 23
- 1342 ஆமே யனைத்துயி ராகிய வம்மையுந்
தாமே சகலமு மீன்றவத் தையலு
மாமே யவளடி போற்றி வணங்கிடிற்
போமே வினைகளும் புண்ணிய னுகுமே. 24
- 1343 புண்ணிய னுகிப் பொருந்தி யுலகெங்குங்
கண்ணிய னுகிக் கலந்தங் கிருந்திடுங்
தண்ணிய னுகித் தரணி முழுதுக்கு
மண்ணிய னுகை வமர்ந்திருந் தானே. 25
- 1344 தானது கிரீங் கௌவது வீற
நானது சக்கர நன்றறி வார்க்கெலாங்
கானது கன்னி கலந்த பராசத்தி
கோது வையங் கிளரொளி யானதே. 26
- 1345 ஒளிக்கும் பராசத்தி யுள்ளே யமரிற்
களிக்குமிச் சிந்தையிற் காரணங் காட்டித்
தெளிக்கு மழையுடன் செல்வ முண்டாக்கு
மளிக்கு மிவளே யறிந்துகொள் வார்க்கே. 27
- 1346 அறிந்திடுஞ் சக்கர மருச்சீன யோடே
வெறிந்திடும் வையத் திடரவை காவன்
மறிந்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யும்
பொறிந்திடுஞ் சிந்தை புகையிலீல தானே. 28
- 1347 புகையிலீல சொல்லிய பொன்னொளி யுண்டாங்
குகையிலீல கொல்வதி லாமை யினாலே
வகையிலீல வாழ்கின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாஞ்
சுகையிலீல சக்கரஞ் சேர்ந்தவர் தாமே. 29

- 1348 சேர்ந்தவ ரென்றுந் திசையொளி யானவர்
காய்ந்தெழு மேல்வினை காணகி லாதவர்
பாய்ந்தெழு முள்ளொளி பாரிற் பரந்தது
மாய்ந்தது காரிருண் மாறொளி தானே. 30
- 1349 ஒளியது ஹொழமுன் கிரீமது வீரங்
களியது சக்கரங் கண்டறி வார்க்குத்
தெளிவது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேறப்
பணிவது பஞ்சாக் கரமது வாமே. 31
- 1350 ஆமே சதாசிவ நாயகி யானவ
ளாமே யதோமுகத் துள்ளறி வானவ
ளாமே சுவையொளி யூறேசை கண்டவ
ளாமே யனைத்துயிர் தன்னுளு மாமே. 32
- 1351 தன்னுளு மாகித் தரணி முழுதுங்கொண்
டென்னுளு மாகி யிடம்பெற நின்றவண்
மண்ணுளு நீரளல் கானுளும் வானுளுங்
கண்ணுளு மெய்யுளுங் காணலு மாமே. 33
- 1352 காணலு மாகுங் கலந்துயிர் செய்வன
காணலு மாகுங் கருத்து ளிருந்திடிற்
காணலு மாகுங் கலந்து வழிசெயக்
காணலு மாகுங் கருத்தற நில்லே. 34
- 1353 நின்றிடு மேழு புவனமு மொன்றாகக்
கண்டிடு முள்ளங் கலந்தெங்குந் தானாகக்
கொண்டிடு வையங் குணம்பல தன்னையும்
விண்டிடும் வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே. 35
- 1354 மெய்ப் பொரு ளொழுதல் ஹொளவது வீறக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்தெழு சக்கரந்
தற்பொரு ளாகச் சமைந்த முதேசுவரி
நற்பொரு ளாக நடுவிருந் தானே. 36

- 1355 தாளதி னுள்ளே சமைந்தமு தேசுவரி
காலது கொண்டு கலந்துற வீசிடி
னுளது நாளும் புதுமைகள் கண்டபின்
கேளது காயமுங் கேடில்லை காணுமே. 37
- 1356 கேடில்லை காணுங் கிளரொளி கண்டபி
னுடில்லை காணு நாண்முத லற்றபின்
மாடில்லை காணும் வரும்வழி கண்டபின்
காடில்லை காணுங் கருத்துற் றிடத்துக்கே. 38
- 1357 உற்றிட மெல்லா முலப்பில்பா ழாக்கிக்
கற்றிட மெல்லாங் கடுவெளி யானது
மற்றிட மில்லை வழியில்லை தானில்லை
சற்றிட மில்லை சலிப்பற நின்றிடே. 39
- 1358 நின்றிடு மேழ்கட லேழ்புவி யெல்லா
நின்றிடு முள்ள நினைத்தவை தானெக்கு
நன்றிடுஞ் சத்தி நிலபெறக் கண்டிட
நின்றிடு மேலை விளக்கொளி தானே. 40
- 1359 விளக்கொளி ஸௌமுத லௌவது வீற
விளக்கொளிச் சக்கர மெய்ப்பொரு ளாகும்
விளக்கொளி யாகிய மின்கொடி யாலை
விளக்கொளி யாக விளங்கிடு நீயே. 41
- 1360 விளங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லில்
விளங்கிடு மெல்லிய லானது வாகும்
விளங்கிடு மெய்நின்ற ஞானப் பொருளை
விளங்கிடு வார்கள் விளங்கினர் தானே. 42
- 1361 தானே வெளியென வெங்கு நிறைந்தவ
டானே பரம வெளியது வானவ
டானே சகலமு மாகி யழித்தவ
டானே யனைத்துள வண்ட சகலமே. 43

- 1362 அண்டத்தி னுள்ளே யளப்பரி தானவள்
பிண்டத்தி னுள்ளே பெருவெளி கண்டவள்
குண்டத்தி னுள்ளே குணம்பல காணிலுங்
கண்டத்தி னின்ற கலப்பறி யார்களே. 44
- 1363 கலப்பறி யார்கடல் சூழல கெல்லா
முலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னைச்
சிலப்பறி யார்சில தேவரை நாடித்
தலைப்பறி யாகச் சமைந்தவர் தானே. 45
- 1364 தானே யெழுந்தவச் சக்கரஞ் சொல்லிடின
மானே மதிவரை பத்திட்டு வைத்தபின்
றேனே யிரேகை திகைப்பற வொன்பதிற்
றுனே கலந்த வறையெண்பத் தொன்றுமே. 46
- 1365 ஒன்றிய சக்கர மொதிடும் வேளையில்
வென்றிகொண் மேனி மதிவட்டம் பொன்மையாங்
கன்றிய ரேகை கலந்திடுஞ் செம்மையி
லென்றிய லம்மை யெழுத்தவை பச்சையே. 47
- 1366 ஏய்ந்த மரவுரி தன்னி லெழுதிய
வாய்ந்தவிப் பெண்ணெண்பத் தொன்றி னிரைத்தபின்
காய்ந்தவி நெய்யுட் கலந்துட னேமமு
மாய்ந்தலத் தாமுயி ராகுதி பண்ணுமே. 48
- 1367 பண்ணிய பொன்னைப் பரப்பற நீபிடி
யெண்ணிய நாட்களி லின்பமு மெய்திடு
நண்ணிய நாமமு நான்முக னெதைத்தபின்
றுண்ணென நேயநற் சேர்க்கலு மாமே. 49
- 1368 ஆகின்ற சந்தனங் குங்குமங் கத்தூரி
போகின்ற சாந்து சவாது புழுகுநெ
யாகின்ற காப்பூர மாகோ சனநீருஞ்
சேர்கின்ற வொன்பதுஞ் சோரநீ வைத்திடே. 50

- 1369 வைத்திடும் பொன்னுடன் மாதவ நோக்கிடிற்
கைச்சிறு கொங்கை கலந்தெழு கன்னியைத்
தச்சிது வாகச் சமைந்தவிம் மந்திர
மர்ச்சனை யாயிர மாயிரஞ் சிந்தியே. 51
- 1370 சிந்தையி னுள்ளே திகழ்தரு சோதியா
வெந்தை கரங்க ளிருமூன்று முள்ளது
பந்தமா சூலம் படைபாசம் வில்லம்பு
முந்தகி லீமெழ முன்னிருந் தாளே. 52
- 1371 இருந்தனர் சத்திக ளறுபத்து நால்வ
ரிருந்தனர் கன்னிக ளெண்வகை யெண்ம
ரிருந்தனர் சூழ வெதிர்சக்க ரத்தே
யிருந்த கரமிரு வில்லம்பு கொண்டே. 53
- 1372 கொண்ட கனகங் குழைமுடி யாடையாய்க்
கண்டவிம் முத்தங் கனலிரு மேனியாய்ப்
பண்டமர் சோதிப் படரித ழானவ
ளுண்டங் கொருத்தி யுணரவல் லாருக்கே. 54
- 1373 உணர்ந்திருந் துள்ளே யொருத்தியை நோக்கிற்
கலந்திருந் தெங்குங் கருணை பொழியு
மணந்தெழு மோசை யொலியது காணுந்
தணந்தெழு சக்கரந் தான்றரு வாளே. 55
- 1374 தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங்
குருவழி யாகுங் குணங்களு ணின்று
கருவழி யாகுங் கணக்கை யறுத்துப்
பெருவழி யாக்கும் பேரொளி தானே. 56
- 1375 பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர்
சீரொளி யாகித் திகழ்தரு நாயகி
காரொளி யாகிய கன்னிகை பொன்னிறம்
பாரொளி யாகப் பரந்துநின் றாளே. 57

- 1376 பரந்த கரமிரு பங்கய மேந்திக்
குவிந்த கரமிரு கொய்தளிர்ப் பாணி
பரிந்தருள் கொங்கைகண் முத்தார் பவள
மிருந்தநல் லாடை மணிபொதிந் தன்றே. 58
- 1377 மணிமுடி பாதஞ் சிலம்பணி மங்கை
யணிபவ ளன்றி யிருளில்லை யாகுந்
தணிபவர் நெஞ்சினுட் டன்னரு ளாகிப்
பணிபவர்க் கன்றே பரகதி யாமே. 59
- 1378 பரந்திருந் துள்ளே யறுபது சத்தி
கரந்தன கன்னிக ளப்படி சூழ
மலர்ந்திரு கையின் மலரவை யேந்திச்
சிறந்தவ ரேத்துஞ் சிரீந்தன மாமே. 60
- 1379 தனமது வாகிய தையலை நோக்கி
மனமது வோடி மரிக்கிலோ ராண்டிற்
கனமவை யற்றுக் கருதிய நெஞ்சந்
தினகர னூரிடஞ் செய்திய தாமே. 61
- 1380 ஆகின்ற மூலத் தெழுந்த முழுமலர்
போகின்ற பேரொளி யாய மலர்த்தாய்
போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின்
சேர்கின்ற செந்தழன் மண்டல மானதே. 62
- 1381 ஆகின்ற மண்டலத் துள்ளே யமர்ந்தவ
ளாகின்ற வைம்பத் தறுவகை யானவ
ளாகின்ற வைம்பத் தறுசத்தி நேர்தரு
ளாகின்ற வைம்பத் தறுவகை சூழவே. 63
- 1382 சூழ்ந்தெழு சோதி சுடர்முடி பாதமா
யாங்கணி முத்த மழகிய மேனியுந்
தாங்கிய கையவை தார்கிளி ஞானமா
யேந்து கரங்க ளெடுத்தமா பாசமே. 64

- 1383 பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு
நேசம தாக நினைந்திரு மும்முளே
நாசம தெல்லா நடந்திடு மையாண்டிற்
காசனி மேலமர் கண்ணுத லாகுமே. 65
- 1384 கண்ணுடை நாயகி தன்னரு ளாம்பவழி
பண்ணுறு நாதம் பகையற நின்றிடில்
விண்ணமர் சோதி விளங்க ஹிரீங்கார
மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாகுமே. 66
- 1385 மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு தீபத்தைக்
கண்டகத் துள்ளே கருதி யிருந்திடும்
விண்டகத் துள்ளே விளங்கி வருதலாற்
றண்டகத் துள்ளவை தாங்கலு மாமே. 67
- 1386 தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலத்
தோங்கி யெழுங்கலைக் குள்ளுணர் வானவ
ளோங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத்திட
வாங்கிய நாதம் வலியுட னாகுமே. 68
- 1387 நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூணரம்
பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி யாடையாம்
பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ணத்தா
ளாவுக்கு நாயகி யங்கமர்ந் தாளே. 69
- 1388 அன்றிரு கையி லளந்த பொருண்முறை
யின்றிரு கையி லெடுத்தவெண் குண்டிகை
மன்றது காணும் வழியது வாகவே
கண்டங் கிருந்தவர் காரணி காணுமே. 70
- 1389 காரணி சத்திக ளைம்பத் திரண்டெனக்
காரணி கன்னிக ளைம்பத் திருவராய்க்
காரணி சக்கரத் துள்ளே கரந்தெங்குங்
காரணி தன்னரு ளாகிநின் றுளே. 71

- 1390 நின்றவிச் சத்தி நிலைபெற நின்றிடிற்
கண்டவிய் வன்னி கலந்திடு மோராண்டிற்
கொண்ட விரதநீர் குன்றம னின்றிடின்
மன்றினி லாடு மணியது காணுமே. 72
- 1391 கண்டவிச் சத்தி யிருதய பங்கயங்
கொண்டவித் தத்துவ நாயகி யானவள்
பண்டையவ் வாயுப் பகையை யறுத்திட
வின்றென் மனத்து ளினிதிருந் தாளே. 73
- 1392 இருந்தவிச் சத்தி யிருநாலு கையிற்
பரந்தவிப் பூங்கிளி பாச மழுவாள்
கரந்திடு கேடகம் வில்லம்பு கொண்டே
குரந்தங் கிருந்தவள் கூத்துகந் தாளே. 74
- 1393 உகந்தனள் பொன்முடி முத்தார மாகப்
பரந்த பவளமும் பட்டாடை சாத்தி
மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்கக் சணிந்து
தழைந்தங் கிருந்தவ டான்பச்சை யாமே. 75
- 1394 பச்சை மிவளுக்குப் பாங்கிமா ராறெட்டுக்
கொச்சையா ரெண்மர்கள் கூடி வருதலாற்
கச்சணி கொங்கைகள் கையிரு காப்பதா
யெச்ச விடைச்சி யினிதிருந் தாளே. 76
- 1395 தாளதி னுள்ளே தாங்கிய சோதியைக்
காலது வாகக் கலந்துகொள் ளென்று
மாலது வாக வழிபாடு செய்துநீ
பாலது போலப் பரந்தெழு விண்ணிலே. 77
- 1396 விண்ணமர் நாபி யிருதய மாங்கிடைக்
கண்ணமர் கூபங் கலந்து வருதலாற்
பண்ணமர்ந் தாதித்த மண்டல மானது
தண்ணமர் கூபந் தழைத்தது காணுமே. 78

- 1397 கூபத்துச் சத்தி குளிர்முகம் பத்துள
தாபத்துச் சத்தி தயங்கி வருதலா
லாபத்துக் கைக ளடைந்தன நாலேந்து
பாச மறுக்கப் பரந்தன சூலமே. 79
- 1398 சூலந்தண் டொள்வாள் சுடர்பறை ஞானமாய்
வேலம்பு தமருக மாகிளி விற்கொண்டு
காலம்பூப் பாச மமுகத்தி கைக்கொண்டு
கோலஞ்சேர் சங்கு குவிந்தகை யெண்ணதே. 80
- 1399 எண்ணமர் சத்திக ணற்பத்து நாலுட
னெண்ணமர் சத்திக ணற்பத்து நால்வரா
மெண்ணிய பூவித முள்ளே யிருந்தவ
ளெண்ணிய வெண்ணங் கடந்துநின் றுளே. 81
- 1400 கடந்தவள் பொன்முடி மாணிக்கத் தோடு
தொடர்ந்தணி முத்துப் பவளங் கச்சாகப்
படர்ந்தல்குற் பட்டாடை பாதச் சிலம்பு
மடந்தை சிறியவள் வந்துநின் றுளே. 82
- 1401 நின்றவிச் சத்தி நிரந்தர மாகவே
கண்டிடு மேரு வணிமாதி தானாகப்
பண்டைய வானின் பகட்டை யறுத்திட்
வொன்றிய தீப முணர்ந்தார்க்குண் டாமே. 83
- 1402 உண்டோ ரதோமுக முத்தம மானது
கண்டவிச் சத்தி சதாசிவ நாயகி
கொண்ட முகமைந்து கூறுங் கரங்களு
மொன்றிரண் டாகவே மூன்றுநா லானதே. 84
- 1403 நன்மணி சூலங் கபாலங் கிளியுடன்
பன்மணி நாக மமுகத்தி பந்தாகுங்
கன்மணித் தாமரைக் கையிற் றமருகம்
பொன்மணி பூணாம் பூசனை யானதே. 85

- 1404 பூசனீசு சத்திக ளெண்ணைவர் சூழவே
நேசுவள் கன்னிக ணற்பத்து நேரதாய்க்
காசினிச் சக்கரத் துள்ளே கலந்தவண்
மாசடை யாமன் மகிழ்ந்திருந் தானே. 86
- 1405 தாரத்தி னுள்ளே தங்கிய சோதியைப்
பாரத்தி னுள்ளே பரந்து ளெழுந்திட
வேரது வொன்றிநின் றெண்ணு மனோமயங்
காரது போலக் கலந்தெழு மண்ணிலே. 87
- 1406 மண்ணி லெழுந்த வகார வுகாரங்கள்
விண்ணி லெழுந்து சிவாய நமவென்று
கண்ணி லெழுந்தது காண்பரி தன்றுகொல்
கண்ணி லெழுந்தது காட்சி தரவென்றே. 88
- 1407 என்றங் கிருந்த வழத கலையிடைச்
சென்றங் கிருந்த வழத பயோதரி
கண்டங் கரமிரு வெள்ளிபொன் மண்ணடை
கொண்டங் கிருந்தது வண்ண மமுதே. 89
- 1408 அமுதம தாக வழகிய மேனி
படிகம தாகப் பரந்தெழு முள்ளே
குமுதம தாகக் குளிர்ந்தெழு முத்துக்
கெமுதம தாகிய கேடிலி தானே. 90
- 1409 கேடிலி சத்திகண் முப்பத் தறுவரு
நாடிலி கன்னிக ணலொன் பதினமரும்
பூவிலி பூவித முள்ளே யிருந்திவர்
நாளிலி தன்னே நணுகிநின் றுர்க்கே. 91
- 1410 நின்றது புந்தி நிறைந்திடும் வன்னியுங்
கண்டது சோதி கருத்து ளிருந்திடக்
கொண்டது வோராண்டு கூடி வருகைக்கு
விண்ட வெளகாரம் விளங்கின வன்றே. 92

- 1411 விளங்கிடு வானிடை நின்றவை யெல்லாம்
வணங்கிடு மண்டல மன்னுயி ராக
நலங்கிளர் நன்மைக ணரண னெத்துச்
சுணங்கிடை நின்றிவை சொல்லலு மாமே. 93
- 1412 ஆமே யதோமுக மேலே யமுதமாய்த்
தாமே யுகாரந் தழைத்தெழுஞ் சோமனுங்
காமேல் வருகின்ற கற்பக மானது
பூமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே. 94
- 1413 பொற்கொடி யாளுடைப் பூசனை செய்திட
வக்களி யாகிய வாங்காரம் போயிடு
மற்கட மாகிய மண்டலந் தன்னுளே
பிற்கொடி யாகிய பேதையைக் காணுமே. 95
- 1414 பேதை யவளுக்குப் பெண்மை யழகாகுந்
தாதை யிவளுக்குத் தாணுவு மாய்நிற்கு
மாதை யவளுக்கு மண்ணுந் திலகமாய்க்
கோதையர் சூழக் குவிந்திடங் காணுமே. 96
- 1415 குவிந்தனர் சத்திகண் முப்பத் திருவர்
நடந்தனர் கன்னிக ணலெண்மர் சூழப்
பரந்தித ழாகிய பங்கயத் துள்ளே
யிருந்தனர் காணு மிடம்பல கொண்டே. 97
- 1416 கொண்டங் கிருந்தனர் கூத்த னொளியினைக்
கண்டங் கிருந்தனர் காரணத் துள்ளது
பண்டை மறைகள் பரந்தெங்குந் தேடுமா
லின்றென் மனத்துளே யில்லடைந் தாளுமே. 98
- 1417 இல்லடைந் தானுக்கு மில்லாத தொன்றில்லை
யில்லடைந் தானுக் கிரப்பது தானில்லை
யில்லடைந் தானுக் கிமையவர் தாமொவ்வார்
யில்லடைந் தானுக்கு வில்லாதில் லானையே. 99

1418 ஆனே மயக்கு மறுபத்து நாற்றறி
யானே யிருக்கு மறுபத்து நாலொளி
யானே யிருக்கு மறுபத்து நாலறை
யானேயுங் கோடு மறுபத்து நாலிலே.